Nr. 11. Poniedziałek, 15 Stycznia 1883. **Rok 73.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Stan Jej c. k. Wysokości Najdost. Arcyksiężnej Izabelli i nowonarodzonej księżniczki jest zupełnie zadowalający.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem pismem odręcznem z 12 stycznia b. r. na podstawie §. 5 ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z 21 grudnia 1867 powołać najłaskawiej właściciela dóbr Stanisława Polanowskiego do Izby panów jako dożywotniego członka.

Minister handlu mianował kontrolora głównej kasy pocztowej Józefa Jabłonowskiego we Lwowie głównym kasyerem pocztowym.

Dnia 13 stycznia 1883 r. wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt 1 dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 1. Ustawę o kontyngensie rekrutów na r. 1883.
Nr. 2. Koncesyę na kolej Klostergrab-Mulde;
Nr. 3. Obwieszczenie ministerstwa skarbu o poborze cła od potasu w pobocznym urzędzie cłowym w Bodza.
Nr. 4. Obwieszczenie tegoż ministerstwa o utworzeniu ajencyi pocztowej i sanitarnej w Fort-Opus.
Nr. 5. Obwieszczenie ministerstwa sprawiedliwości o przyznaniu prawa eksterytoryalności księciu Gustawowi Sasko-Weimarskiemu.

Ogłoszenie.

Z końcem grudnia 1882 r było w obiegu na zasadzie ustaw z dnia 24 grudnia 1867 r. (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) i z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. nr. 84):

A. Według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austryackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

Udziałowych przekazów hipotecznych, a mianowicie:

a) opiewających na monetę konwencyjną zł. 11.850, t. j. w wal. austr.	12.442 50		
b) opiewających na w. a.	60,492.900	zł. —	ct.
Razem .		60.505.342	50
B. Wydanych z zamknięcia przez obie komisye kontroli not państwa, a mianowicie:			
jednoreńskowych	67,817.025		
pięcioreńskowych	114,226.370		
pięćdziesięcioreń.	169,450.400	zł.	ct.
razem .		351,493.795	—
w ogóle		411,999.137	50

Wiedeń, 4 stycznia 1883.

Z komisyi Rady państwa dla kontroli długów państwa.

Dr Franciszek Al. Srom
prezydent.
Jan Gögl,
członek komisyi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 15 stycznia.

Wielka luka, jaka w francuskiej Izbie deputowanych w skutek śmierci Gambetty powstała, nie prędko zostanie wypełniona, ale sądząc z pierwszych posiedzeń, koła poselskie chcą okazać, że prędzej niż przypuszczano oswoją się z brakiem najpotężniejszego na trybunie i za kulisami kolegi swojego. Kiedy na pierwszem posiedzeniu przewodniczący w rzewnem wspomnieniu o Gambecie zaraz na wstępie zaznaczył to, na co przed nim już wszyscy się zgodzili, że republika poniosła „cios straszny", ozwały się w Izbie głosy zakrawające na niezadowolenie a nawet na protest. Ucichły one dopiero, gdy przewodniczący dodał, że mimo to republika stoi niewzruszona, bo opiera się na woli narodu a nie na jednostce tylko. Czy umiarkowani republikanie, czy radykaiści głównie chcieli w ten sposób zamanifestować swoją niewzruszoną wiarę w trwałość republiki, w każdym razie cel manifestacyi był jednakowy. Chodziło o podniesienie otuchy w chwili ogólnego żalu, który nawet w kołach republikańskich w pierwszej chwili po zgonie Gambetty tak się objawił, jak gdyby zwątpiono o republice samej. Cel manifestacyi był ze stanowiska republikańskiego dobry, ale chwili nie można uważać za stosowną. Prezydent mówił o „ciosie strasznym" a nie śmiertelnym, więc można było wstrzymać się z objawami niezadowolenia. Silny nie ginie pod jednym ciosem strasznym, a zdrów nie myśli o śmierci, ani nie szuka we wszystkiem niemiłej alluzyi o kresie.

W toku codziennej pracy swojej Izba francuska uczuwać będzie brak Gambetty, ile razy sprawa drażliwa do drażliwej doprowadzi dyskusyi. Kto wie, czy już obecnie mimo usunięcia się Rouhera prawica nie posiada więcej mowców zręcznych i ciętych, aniżeli stronnictwo republikańskie. W improwizacyach polemicznych, w doraźnem odpieraniu najzręczniejszych ataków krasomowczych z przeciwnej strony, Gambetta był niedościgniony w obozie republikańskim. We Francyi, gdzie efekta chwilowe tak wielką odgrywają rolę, nawet w poważnych ciałach parlamentarnych, okoliczności tej lekceważyć nie można. Ale to jeszcze nie zagraża samej republice a przynajmniej nie przedstawia niebezbieczeństwa, któreby bezpośrednio doprowadzić mogło do katastrofy politycznej. Dopiero w najbliższej kampanii wyborczej pokaże się, czy śmierć Gambetty stanowi dla republiki tylko „cios straszny", jak powiedział przewodniczący Izby, czy cios zabójczy. Na tem polu Gambetta absolutnie zastąpić się nie da, bo oprócz powagi miał za sobą tak świetne tradycye, jak owa kampania wyborcza z r. 1877, w której sam jeden podjął walkę z wszelkiemi przeciwnościami i wygrał ją zupełnie. Pod kierownictwem wodza z taką świetną tradycyą i takiem doświadczeniem republikanie mogli prowokować rozwiązanie Izby, po utracie takiego wodza muszą być bardzo ostrożni.

Zmiana osób w prezydenturze stanowiłaby jeszcze niebezpieczniejszą próbę niż nowe wybory. I tej zmiany za życia Gambetty nie potrzebowali się obawiać republikanie, bo nawet prezydentura marszałka Mac-Mahona nie była dla nich straszną, dopóki mieli Gambettę na czele. W tej chwili po śmierci generała Chanzyego coraz częściej wypływają nazwiska ks. Aumale i innych kandydatur z monarchicznemi tradycyami lub aspiracyami. Któż dziś mógłby tak skutecznie zawołać do niepewnego prezydenta jak w swoim czasie Gambetta do marszałka Mac-Mahona: *il faut se soumettre ou se demettre?*

Wobec tego wszystkiego powaga prezydenta Grevyego wzrosła nadzwyczajnie. Do 1 stycznia właśnie republikanie najchętniej brali w kombinacyę ustąpienie jego, dziś pewnie unikają samej myśli o przesileniu lub innym powodzie zmiany osób w prezydenturze.

Sprawy krajowe.

(Fundacye stypendyjne).

(§) Ustaliło się u nas powszechnie przekonanie, że mamy już podostatkiem fundacyj stypendyjnych przeznaczonych dla uczącej się młodzieży i że teraz już dobroczynność publiczna skierowaną być powinna na inne działy potrzeb i inne klasy społeczne. Nie ulega wątpliwości, że młodzież szkolna jest dotąd przez dobroczynność publiczną lepiej uposażoną niżeli młodzież innych zawodów i że pod względem fundacyj stypendyjnych Galicyi zazdrościć mogą inne kraje.

OŚWIATA I MORALNOŚĆ

III.

Upłynął tydzień, pan Ignacy nie zaspał sprawy i przyszedł na zwykłe zebranie uzbrojony należycie w wypisy z książek i w książki.

Wyciągi te i źródła nie odnosiły się jednak wcale do przedmiotu, o którym na na poprzednich tygodniowych wieczorkach była mowa. Panu Ignacemu przyszła fantazya zbadać statystycznie kwestyę, czy medycyna wpływa na zdrowie ludzkie; zaprodukował zatem zgromadzonym daty statystyczne z różnych miast, z których wypadało, że z powiększeniem się liczby lekarzy, zmniejszała się śmiertelność, a zatem medycyna wywierała na zdrowie ludzkie wpływ zbawienny.

— No, to jest rzecz jasna jak słońce — rzekł pan Remigiusz — czego innego spodziewać się nawet nie było można.

— Za pozwoleniem — odparł pan Ignacy — mam ja tu w drugiej kieszeni inne notatki, równie autentyczne, równie niezbite. Dowodzą one, że w innych miastach, gdy liczba lekarzy powiększyła się, śmiertelność powiększała się także, co świadczyło o zgubnym wpływie medycyny.

Tym razem pan Dominik przyklaskiwał przytaczanym cyfrom i powtarzał z zadowoleniem:

— Przewidywałem, że tak będzie. Gdyby medycyna była koniecznie potrzebną do utrzymania zdrowia ludzkiego, to jednocześnie z Adamem musiałby być stworzony jego lekarz, albo też ludzkość musiałaby wyginąć przed przyjściem na świat Eskulapa.

— Ja sądzę — mówił pan Ignacy, zwracając się do pani Natalii — że cyfry te dodane do poprzednich, dowodzą tylko trafności zdania pani, iż wpływ medycyny na zdrowie ludzkie jest żaden.

— Przepraszam — zaprotestowała pani Natalia — ja nic podobnego nie powiedziałam i nie zgadzam się na te cyfry. Większa śmiertelność w miastach, które pan przytoczyłeś, mogła być skutkiem zupełnie innych przyczyn, a nie zgubnego wpływu medycyny.

— Spodziewałem się tego zarzutu i przyznaję jego trafność — odparł pan Ignacy — cała też ta moja improwizowana statystyka miała tylko na celu wywołanie tej uwagi. Stosuje się ona równie dobrze do przedmiotu, który nas zajmuje, do moralności i oświaty. Większa liczba popełnionych w jakim kraju lub w jakiem mieście przestępstw, może wcale nie być wyrazem pogorszenia się stanu moralnego mieszkańców, ale jakiej przyczyny, która z moralnością nie zostaje w żadnym związku. Dowiedzionem jest statystycznie, że większy lub mniejszy urodzaj, pomniejsza lub powiększa liczbę przestępstw przeciw własności, wielkie klęski elementarne, które znaczną część kraju pogrążają w nędzy, mnożą także liczbę występków, chociaż moralność w obu razach pozostaje ta sama. Jeżeli zniżymy podatek, zmniejsza się zaraz liczba egzekwowanych, bo każdemu łatwiej płacić, a przy mniejszej liczbie egzekwowanych, mniej stosunkowo trafia się takich, którzy przy egzekucyi stawią czynny opór władzy. Ograniczając liczbę jarmarków, ograniczamy zarazem mimowiednie liczbę bójek i pokaleczeń, cyfrę przestępstw lekkiego lub cięższego uszkodzenia ciała. Przeciwnie, jeżeli podwyższymy taryfę celną, pomnożymy przestępstwa kontrabandy, jeżeli w kraju, w którym panowała nieograniczona wolność pobierania wszelkiego procentu, wydamy ustawę przeciwko lichwie, to stworzymy nową kategoryę przestępstw, których przedtem wcale nie było. A przecież wydanie tych wszystkich rozporządzeń nie zmienia stopnia moralności publicznej. Takich przykładów możnaby wyliczyć tysiące. Możnaby dowieść naprzykład, że temperament pewnej jednostki wpływa niekiedy znakomicie na ogólną liczbę przestępstw, popełnianych w jakim kraju...

— Oh! oh!—zawołano z różnych stron— a to jakim sposobem?

Pan Ignacy nie został dłużnym odpowiedzi.

— Gdyby książę Bismarck — odrzekł z uśmiechem — mniej był drażliwym na to, co o nim mówią i piszą, czyliżby w Niemczech nie było mniej o kilkuset corocznie skazanych na więzienie za to, że go obrazili?.... Lecz po co sięgać tak wysoko. Mógłbym przytoczyć przykład z pewnej okolicy, w której prokurator wziął sobie za specyalne zadanie wyrwanie ludności z szponów lichwy. Dzięki tej chwalebnej gorliwości, było tam w ciągu roku dwa razy więcej procesów i wyroków skazujących za oszustwa i tym podobne zbrodnie, niż w powiatach sąsiednich, gdzie lichwiarze niezawodnie nie byli moralniejsi, tylko prokuratorowie mniej gorliwszi. Z tego wszystkiego wynika, że liczba stosunkowa popełnionych zbrodni, występków i przestępstw, nie może być miarą do mierzenia moralności, bo jest iloczynem, na którego wielkość wpływa nie sama tylko moralność, lecz bardzo wiele innych czynników.

— Na to zgoda — odezwał się pan Wiktor — lecz w takim razie, jakimże łokciem będziemy moralność mierzyli?...

— Miarą moralności, proszę państwa, może być tylko stosunek liczby popełnionych przestępstw, do liczby sposobności, w jakich je można było popełnić. Przysłowie *l'occasion fait le larron*, jest o tyle tylko prawdziwem, że bez sposobności niepodobna popełnić przestępstwa. Najzatwardzialszy zbrodniarz na bezludnej wyspie nie zrabuje ani nie okradnie nikogo. Człowiekiem moralnym jest ten, który mając sposobność do popełnienia przestępstwa, nie korzysta z niej, człowiek moralności słabej, wątpliwej, połowicznej, ulega niekiedy pokusie, człowiek zły korzysta z niej ilekroć może, a zepsuty ostatecznie szuka tej sposobności i gdy jej nie ma, stara się sobie ją stworzyć. Otóż jest miara zastosowana do wszelkiego stopnia umoralnienia i dająca na każdy odpowiednią cyfrę, miara zupełnie od wpływów postronnych niezależna, a zatem rzeczywista i prawdziwa.

— Któryż jednak ze statystyków używał takiej miary i jaki otrzymał wypadek? — zapytała pani Natalia.

— Dotychczas, niestety, żaden. Wszyscy statystycy moralności, ilu ich było, brali za miarę umoralnienia kraju stosunek liczby mieszkańców do liczby popełnionych przestępstw, a że ten łokieć w każdym kraju a nawet w każdej okolicy jest odmienny, więc otrzymywali rezultaty sprzeczne, niejasne, wątpliwe Tymczasem wpływ oświaty na moralność, jeżeli jest, musi być stałym, to jest taki sam stopień oświaty musi zawsze tak samo oddziaływać na umoralnienie, musi da-

Biorąc jednak za miarę rzeczywistą potrzeby i ich wzrost nieustanny, opinia na wstępie zaznaczona wydać się musi zbyt różową. Z podanego poniżej krótkiego zestawienia fundacyi różnych kategoryj okaże się, że uwaga ta jest uzasadnioną.

W pierwszej kategoryi wymieniamy fundacye stypendyjne, które przeznaczone są wyłącznie dla pewnych zakładów naukowych wymienionych w samych listach fundacyjnych specyalnie lub pod nazwą zbiorową (n. p. szkoły realne, gimnazya, szkoły wyższe i t. p.) Grupa ta jest najliczniejszą i mieści w sobie najzasobniejsze fundacye, mianowicie należą tu fundacye: Artymowicza, Biera, Brześciańskiej, Brzeżańska, Chełmeckiego, Cesarza Francisza Józefa, Chlebowskiego, Czuczawej, Englowej, Falkenfelsa, Arcyksiężnej Gizeli, Gołuchowskiego, Hauera, Janowskiego, Jakoba, Jurgasowej, Arcyksięcia Karola Ludwika, Kislickiego, Konieckiego, Kopernika, Korzelińskiej, konwiktowe (wszystkie), Krakownika, Krausnekera, Krościeńska, Kruszewska, Krzeczunowiczów (dwie), Kucharskiego, Lewickiego, Lö wensteinowej, Ładuńskiego, Manasterzyska, Mieroszewskiego, Mikrewicza, Morawskiego, Moszczeńskich (dwie), Obniskiego, Olszewskiego, Ostrogskiej, Otowskiego, Pawłowskiego, Petryczyna, Pniewskiego, Przemyska, Arcyksięcia Rudolfa, Rzeszowska, Sapiehy, Schnella, Seelinga, Saulenfelsa, Siemiradzkiego, Stankiewicza, Stawka, Szmoniewskiego, Słowackiego, Tchórznickiej, Torosiewicza, Towarnickiego-Bazylewicza, Wierzbickiego, Wilczyńskiego, Zebrowskiego, Zurakowskiego, Kretowicza, Rappaporta, Tarnowska, razem fundacyj 71.

Drugą grupę stanowią fundacye, które wprawdzie przystępne są dla uczniów wszystkich zakładów naukowych, z których jednak wyłącznie lub przedewszystkiem korzystać mają pewne rodziny lub uczniowie pochodzący z pewnych miejscowości, pewnej warstwy społecznej i t. p. Fundacye te nie należą pod rozdawnictwo Wydziału krajowego. Do grupy tej należą fundacye: Aywasa, Harbata, Horeckich, Kallira, Kulczyckiego, Łosia, Mikołajowska, Nielepca, Niezabitowskiej, Radymienska, Seidlera, Sieleckiej, Terleckiego, dr. Towarnickiego, Antoniego Zawadzkiego.

Trzecią wreszcie grupę tworzą fundacye, których przeznaczenie jest takie same jak grupy poprzedniej, które jednak zostają w rozdawnictwie Wydziału krajowego, oraz takie, które dla całego ogółu uczącej się młodzieży są przystępne bez żadnych bliższych ograniczeń w listach fundacyjnych. Tu należą: przeznaczone wyłącznie dla szlachty fundacye Brzeskiego, Dydyńskich i Zalchockiego, dalej przeznaczone wyłącznie dla rodzin fundatorów zapisy: Czajkowskiego, po części Małeckiego, Pitonia, Rostockiego, Dydyńskich, Laskowskich i Paprockiego, przeznaczone dla uczniów pochodzących z pewnej warstwy społecznej lub z pewnych miejscowości, fundacye Egierskiego, Radymińska (gminna) i Sądecka, wreszcie fundacye, co do których w listach fundacyjnych nie ma żadnych istotnych ograniczeń (Spadwińskiego i Parzelskiego).

Po za fundacyami stypendyjnemi istnieją jeszcze inne źródła zasiłków dla młodzieży szkolnej. I tak np. naukowe instytucye specyalne, które powstały z inicyatywy rządu lub przy jego przeważnym współudziale, otrzymywały początkowo nawet ze skarbu państwa dotacyę na stypendya dla swych uczniów. Taką dotacyę miały np. seminarya nauczycielskie, Instytut przemysłowo-techniczny w Krakowie zaraz po jego reorganizacyi. Dotacye te ustały tylko w skutek tego, że zastąpione zostały bądź kredytem ze skarbu krajowego, bądź w inny sposób. I dziś wypłaca fundusz krajowy stypendya dla istniejących w kraju zakładów specyalnych, jak np. dla seminaryów nauczycielskich, dla szkoły Dublańskiej, szkoły leśnictwa i t. d. Corocznie od kilku już lat Sejm wstawia w budżet 2.000 zł. na stypendya i zasiłki dla pozakrajowych szkół leśnictwa, rolnictwa i weterynaryi. Z funduszu tego otrzymują zasiłki także uczniowie lwowskiej szkoły weterynaryi (w r. b. 5 zasiłków po 100 zł). Fundusz ten uzupełniający fundacye stypendyjne nigdy jeszcze nie wystarczył na obdzielenie najgodniejszych i najbiedniejszych, a rozdawnictwo staje się z każdym rokiem trudniejszem, gdyż nieustannie wzrasta liczba kompetentów, szczególnie z wiedeńskiej akademii rolniczej.

Że stypendya wszystkich fundacyj zostających w zarządzie Wydziału krajowego, jakkolwiek jest ich około 560, nie wystarczają obecnie, stwierdza coroczna praktyka przy rozdawaniu. Z początkiem każdego roku szkolnego bywa wolnych stypendyów około 60. W tej liczbie bywa zwykle większa połowa takich, które tylko pewnym osobom nadane być mogą (n. p. stypendya familijne, szlacheckie i t. d.), pozostaje zaś do dyspozycyi tak mała liczba, że z niej nie można nawet obdzielić wszystkich zakładów naukowych, choćby dla każdego z nich miało wypaść jedno tylko stypendyum. Mamy bowiem dziś w kraju 24 gimnazyów, 6 szkół realnych, uniwersytet Jagielloński z trzema i lwowski z dwoma wydziałami (wydziały teologiczne rzadko korzystają ze stypendyów), politechnikę lwowską z czterma, krakowską akademię techniczną z trzema wydziałami, wreszcie szkołę sztuk pięknych w Krakowie — razem 43 zakładów lub wydziałów, z których żadnego przy rozdawnictwie stypendów pominąć nie można. Są zaś wydziały, jak n. p. lekarski w Krakowie, którego jednem stypendyum zbyć niepodobna, bo jest jedynym w kraju, a brak lekarzy jest wielki. W tym składzie rzeczy zdarza się corocznie, że na niektóre zakłady nawet po jednem stypendyum wydzielić nie można, w skutek czego nawet najdzielniejsi kandydaci muszą być pomijani. Wyżej wyliczone zakłady naukowe w liczbie 43 liczą corocznie 14.500 do 15.000 uczniów. Po odliczeniu stypendyów przeznaczonych za granicę (z fundacyi Cesarza Franciszka Józefa, Sapiehy, Krausnekera, Rappaporta i t. d.), dalej stypendyów dla szkół rolniczych (przeszło 20), stypendyów, które pobierają uczniowie kończący nauki w Wiedniu, Leoben, nawet w Gracu, i w Czerniowcach, wreszcie stypendyów, nadanych uczniom szkół ludowych zwykłych i wydziałowych, pozostaje na całą powyższą ilość młodzieży (około 15.000) nawet nie spełna 500 stypendyów, tak, że zaledwie jedno stypendyum wypadnie na 30 lub trzydziestu kilku uczniów (t. j. zaledwie 3%). Nie jestto zapewne stosunek absolutnie zły ale w każdym razie nie tak świetny, jakby wnosić można z coraz częściej powtarzanej uwagi, że dobroczynność publiczna już dość uczyniła dla uczącej się młodzieży. Wprawdzie w powyższym wykazie nie znajdują się fundacye już ustanowione a tylko jeszcze w życie niewprowadzone, ale za to i cyfra kompetentów nie zatrzymuje się na jednej wysokości, lecz idzie ciągle w górę.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 13 stycznia.

(*G*) Urzędowa *Wiener Ztg.* ogłosi jutro nominacye nowych członków Izby wyższej. Ogłoszenie to zaprzeczy proroctwom powtarzanym już od września przez dzienniki tutejsze a po części i galicyjskie. Ani nazwiska nowych parów, ani liczba ich, ani też polityczna barwa tej nowej listy nie zgadza się z przepowiedniami, które obliczone były poniekąd na agitacyę przeciw gabinetowi hr. Taffego. Nie miały oczywiście takiego zamiaru nasze dzienniki, ale nominacye jutrzejsze niech im będą wskazówką, jak oględnie trzeba postępować wobec wieści rozsiewanych przez tutejsze dziennikarstwo.

Liczba nowych parów jest bardzo szczupła, pięciu tylko podaje dziennik urzędowy, t. j. tylu, ilu potrzeba było na obsadzenie krzeseł, opróżnionych przez śmierć, tak że pozostaje nawet jeszcze jedno nieobsadzone, mianowicie po zmarłym niedawno hr. Oswaldzie Thunie.

Jeden tylko Polak jest mianowany, a tego właśnie między kandydatami dziennikarskimi nie było. Krzesło po św. p. hr. Kazimierzu Krasickim zajmować będzie p. Stanisław Polanowski. Nie jest to bynajmniej prosty traf, że mężowi, którego pierwszą zasadą było ziemi się trzymać, co oznacza zdrowy konserwatyzm, godzący się bardzo dobrze z zdrowym, nie pseudo-liberalnym postępem, dostaje się następca w osobie p. Stanisława Polanowskiego. Najj. Pan bowiem, mianując obywatela tego członkiem Izby wyższej, uczcił w nim tym sposobem właśnie ten zdrowy konserwatyzm, tradycyjny w jego familii. Majętność Moszków w powiecie Sokalskim znajduje się już od przeszło 400 lat w posiadaniu Polanowskich, a te sześć tysięcy morgów ziemi w ręku szlacheckim odznacza się wzorowem oddawna gospodarstwem. Mało jest w Galicyi majętności, któreby w tym stopniu zasługiwały na przyznane im z urzędu miano gospodarstwa wzorowego, jak majętność Moszków. Wyniesienie p. Stanisława Polanowskiego do godności para Austryi ma atoli wyższe znaczenie — jest ono uznaniem dla żywej i statecznej jego troski o wszystkie sprawy dobra publicznego, znakomitej jego działalności jako wzorowego obywatela, pracującego rozumnie i bezstronnie, pełnego szlachetnej dbałości o los ludu wiejskiego. W majętności jego jest wiele szkół ludowych, które powstały jego staraniem i kosztem, a w każdej wiosce jest rzadka jeszcze w Galicyi, a tak pożądana wszędzie, bo nieobliczona w błogich skutkach swych instytucya — są wszędzie ochronki. Jego staraniem też stanął szpital powiatowy w Sokalu. Dobroczynnością wspaniałomyślną, szczególniej w klęskach, które lud nawiedzają, Polanowscy zawsze słynęli; to też imię ich zrosło się z tradycyami ruskiego ludu. Gdy w r. 1880 Najj. Pan zaszczycił Galicyę odwiedzinami, przybył do Krakowa p. Stanisław Polanowski na czele deputacyi ludu wiejskiego, złożonej z 60 włościan. Deputacya ta utkwiła w pamięci Najj. Pana.

Nie wiem, czy można to nazwać unikatem, ale zawsze do nader rzadkich niewątpliwie wypadków należy, że p. Stanisław Polanowski od samego początku ery konstytucyjnej, od r. 1861, sprawuje ciągle z powiatu swego mandat poselski w sejmie i od samej chwili zaprowadzenia Rad powiatowych bez przerwy marszałkuje Radzie sokalskiej. Dwa razy był wybierany do Izby poselskiej Rady państwa, w r. 1867 i 1873. Do tego wszystkiego dodajmy, że to mąż wysokiej, nieskazitelnej zacności, szlachcic według słów czarnoleskiego poety jako kryształ czysty.

SPRAWY MONARCHII

Prezydyum Izby panów rozesłało dnia 12 b. m. sprawozdanie komisyi prawniczej o projekcie ustawy, wniesionym przez rząd w celu uproszczenia formalności przy ogłaszaniu za zmarłe osób zaginionych i przeprowadzaniu dowodu śmierci. Sprawozdanie, którego autorem jest baron Härdtl, omawia obszernie skrupuły podniesione przez kardynała ks. Schwarzenberga z powodu paragrafu 9, który utrzymywał, że paragraf ten stawia w kolizyi ustawodawstwo państwowe z kościelnem. Mowca na podstawie danych historycznych dowodzi, że stylizacya ustawy proponowana przez komisyę prawniczą Izby panów da się pogodzić w głównej części nawet z zasadami, przyjętemi przez kościół za panowania konkordatu. Co najwięcej możnaby było uczynić zarzut, że komisya pierwotnie orzekła, iż uznanie za zmarłą osoby zaginionej, gdy ta żyła w związku małżeńskim, posiąga za sobą *eo ipso* rozwiązanie małżeństwa. Otóż komisya prawnicza, pragnąc uniknąć wszelkich w przyszłości nieporozumień, postanowiła większością głosów uchylić postanowienie, według którego uznanie sądownie za zmarłego małżonka lub małżonki pociąga za sobą tem samem rozwiązanie małżeństwa, natomiast zaś zaproponowała, aby w paragrafie 9 powiedziano, że formalne ogłoszenie śmierci, wyznaczenie z urzędu obrońcy związku małżeńskiego, zatwierdzenie ogłoszenia śmierci przez dwie instancye sądowe i formalne wydanie wyroku, iż małżeństwo uznaje się za rozwiązane, w tym tylko razie ma nastąpić, gdy żąda tego wyraźnie pozostała przy życiu strona małżeńska. Gdyby podobne żądanie było postawione jeszcze przed ogłoszeniem śmierci, wtedy przy uznaniu małżeństwa za rozwiązane muszą być zachowane wszelkie formalności.

— Komisya przemysłowa Izby panów obradowała d. 12 b. m. w obecności p. ministra handlu i szefów sekcyi barona Weigelsperga i barona Plapparta nad dalszemi paragrafami noweli do ustawy przemysłowej. Dzisiaj odbędzie się także posiedzenie tej komisyi.

— W tych dniach *Golos* poświęcił stosunkom austryackim obszerny artykuł, z którego wyjmujemy główniejszy ustęp: „Kierownicy austryaccy w radośnym nastroju powitali Rok Nowy. Pomimo wszelkich zabiegów opozycyi, obecny system pojednawczy czyni znakomite postępy i jeżeli nie mylą rachuby, gabinet Taaffe-Dunajewski-Pražak nie upadnie tak prędko. Przeciwnikom porządku państwowego w Rossyi radzimy, aby pospieszyli zapoznać się z wewnętrznemi stosunkami austryackiemi i zaczerpnęli ztamtąd nauki dla siebie. Czyż jest na świecie państwo, któreby pod względem różnolitości czynników składowych mogło być porównane z Austryą? A przecież Austrya stoi silnie i co głównie uderza, kwitnie i rozwija się w kierunku cywilizacyjnym i politycznym. Mylnem jest zupełnie mniemanie, że ludy austryackie nie mają ojczyzny. Wszystkie te ludy, które w ciągłych żyją z sobą sporach, walczą z sobą i toczą nieraz bój zawzięty, kochają przedewszystkiem swoją Austryę i gotowe byłyby wylać za nią ostatnią kroplę krwi, gdyby zagroziło jej z zewnątrz jakiekolwiek niebezpieczeństwo; nie ma też wątpliwości, że w chwili stanowczej wyruszyłyby one jak jeden mąż przeciw zewnętrznemu nieprzyjacielowi. Pod względem patryotyzmu i gotowości do ofiar Słowianie austryaccy nie ustępują w niczem Niemcom austryackim, na jednych zatem jak na drugich może liczyć z pewnością wspólna ojczyzna. Dzięki wewnętrznej swojej potędze, Austrya czyni wielkie postępy na półwyspie Bałkańskim. Dowodem tego jest Serbia, gdzie wpływ austryacki wzmaga się i utrwala z dniem każdym. Wiadomą powszechnie jest rzeczą, że o przyjaźń Austryi ubiegają się wszyscy: Francya czyni jej propozycye, Anglia sławi Dynastyę Habsburgów a i Rossya nie byłaby także od tego, aby zbliżyć się i połączyć z Austryą.“

---

wać tę samą cyfrę średnią czyli przeciętną zwiększenia albo zmniejszenia moralności. Używając tej błędnej miary, statystycy moralności nie mogli naturalnie dojść nietylko do oznaczenia tej cyfry średniej, ale nawet do żadnych pozytywnych rezultatów, albo te rezultaty, jeżeli je otrzymali, musiały być błędne. Tak naprzykład wszyscy statystycy moralności i statystycy oświaty przyjmują zgodnie, że miasta są mniej moralne od wiosek, bo w nich więcej stosunkowo przypada przestępstw, a że są oświeceńsze, więc na tem głównie opiera się wątpliwość, czy oświata nie wywiera przypadkiem ujemnego wpływu na moralność. Tymczasem jest to twierdzenie wprost fałszywe.

— Jakto?.. więc pan przypuszczasz, panie łaskawy, że miasta są moralniejsze niż wsie?... — zawołał z bliskiem oburzenia zdumieniem pan Dominik — ależ to jest pewnik sto tysięcy razy udowodniony!

— Sto tysięcy razy powtórzony, lecz na fałszywej oparty podstawie — mówił dalej niezrażony opozycyą pan Ignacy — dowiodę tego zaraz. Wspomniałem już człowieka na bezludnej wyspie, który chociażby chciał, nie może nikomu zrobić nic złego. Przejdźmy od tego wyjątku do prawidła. Jeżeli na kilometrze kwadratowym mieszka dziesięciu ludzi, którzy widują się z sobą raz na dni parę, czy ci ludzie mają tyle sposobności do robienia sobie źle, do wchodzenia sobie w drogę, jak dziesięcioro ludzi zamieszkałych w jednej izbie i spędzających z sobą po kilkanaście godzin dziennie? Przypuściwszy jednakowy stopień umoralnienia, gdzie częstsze będą bójki, kłótnie, zatargi — naturalnie tam gdzie są więcej zgromadzeni, gdzie prawie na każdym kroku jeden drugiemu może zawadzać. Otóż jeżeli w wielkich miastach na tej samej przestrzeni mieszka sto razy więcej ludzi niż na wsi i jeżeli ci ludzie w miastach nie sto ale tylko dwa lub trzy razy częściej czynią sobie krzywdę niż na wsi, czyliż to nie jest dowodem, że w miastach wyższa oświata i cywilizacyjna ogłada podniosła moralność? Mówcież państwo, że miasta są niemoralne. Ależ wyobraźcie sobie proszę, że we wszystkich tych pałacach i wielopiętrowych kamienicach na każdym piętrze i w każdym pokoju, zamiast ludzi ogładzonych życiem miejskiem, mających pewien stopień oświaty, znajdują się nagle w tej samej ciżbie ludzie ze wsi, z oświatą chłopa nie umiejącego czytać i pisać lub cygana włóczącego się od wsi do wsi, że w urzędach i sądach zamiast inteligentnych reprezentantów władzy zasiądą ciemni wójci i radni, że jedyną inteligencyą staną się pisarze, których wykształcenie nie sięga po nad poziom szkoły normalnej, że we wszystkich sklepach zajmą miejsca za kantorem handlarze sprowadzeni z wiosek, i poczekajcie przez trzy dni, a wówczas ułożywszy statystykę popełnianych przestępstw, policzywszy guzy i sińce, porachowawszy kradzieże i zabójstwa, będziecie mogli powiedzieć, czy wieś jest moralniejszą od miasta. Ale po co tej fikcyi? Pójdźcie do pierwszego lepszego miasteczka, przypatrzcie się panującemu tam spokojowi i ciszy, poczekajcie aż nazajutrz przypadnie jarmark, a wówczas zobaczycie, jaką tam moralność przyniesie z sobą ta niby moralniejsza ludność wiejska.

Słuchacze zdawali się przekonani, tylko pani Natalia miała jeszcze niejakie wątpliwości. Snać trudno jej się było rozstać z idealnem pojęciem moralności wiejskiej, cnoty prostaczków i sielankowych pastuszków.

— Uwierzyłabym w to może — rzekła — gdyby mi tego statystyka przez dwa a dwa cztery dowiodła, lecz jakże zbierać taką statystykę?

— W tem właśnie trudność, przyznał pan Ignacy — ale niepodobieństwa nie ma. W statystyce, proszę pani, całem naukowem zadaniem jest ułożenie systemu zbierania dat. Gdy system jest ułożony, zbierać je może każdy, i cyfry, na których się opierają najznakomitsi uczeni, gromadzone są przez prostaczków, którzy liczą dodając jeden do jednego, a nawet nie rozumieją po co to czynią. Byłoby zuchwalstwem z mojej strony, gdybym się kusił o wskazanie takiego systemu. Na to trzeba długiej, gruntownej, wszechstronnej pracy, nikt tego nie dokaże w towarzyskiej pogadance. Tu mogę tylko powiedzieć jedno. Chcąc mieć nie dokładną, ale przybliżoną miarę moralności, należy brać cyfry popełnionych przestępstw nietylko w stosunku do liczby ludności, ale także i do gęstości zaludnienia. Trzeba sobie powiedzieć, że 10 przestępstw rocznie popełnionych przez 1000 mieszkańców zamieszkałych na jednym kilometrze kwadratowym, równa się 20 przestępstwom popełnionym przez 1000 mieszkańców skupionych na połowie kilometra, albo też porównywać z sobą tylko okolice o jednakowej gęstości zaludnienia. Wtedy wypadek będzie z pewnością dla oświaty korzystnym.

— Jesteś pan tego pewnym z góry?

— Jestem pewny i zaraz państwu powiem dlaczego.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Rossya i Watykan.)

O rokowaniach pomiędzy Rossyą a Watykanem, na podstawie których przyszło obecnie do zawarcia ugody, piszą z Rzymu do *Timesa*:

„Układom rossyjsko-rzymskim, na których została oparta obecna umowa, dał początek jeszcze w r. 1880 w Wiedniu ówczesny poseł rossyjski d'Oubril, który wszedł w pofnue rokowania z kardynałem Jacobinim, podówczas nuncyuszem papieskim na dworze austryackim. Rząd rossyjski pragnął wtedy zawrzeć ugodę z kuryą o wszystkie bieżące sprawy kościoła katolickiego w Rossyi z wykluczeniem wszelkich kwestyj zasadniczych. Gdy już zgodzono się na tę podstawę, udał się p. Mossołow, dyrektor departamentu obcych wyznań w ministerstwie spraw wewnętrznych, na początku r. 1881 do Wiednia, ażeby kwestyę tę zbadać dokładniej. Wówczas sformułowano następujące punkta: Arcybiskup i biskup sufragan warszawski, jakoteż biskupi wileński i żytomierski, znajdujący się od lat wielu na wygnaniu, mieli być ułaskawieni, biskup żytomierski objąć miał na nowo swój urząd, a inni dignitarze kościelni mieli otrzymać pensye. Opróżnione i obecnie przez wikaryuszów administrowane stolice biskupie w Polsce miały być na nowo obsadzone, a władza biskupów w ogóle miała zostać rozszerzoną. Kwestya, czy prawa biskupów miałyby nabyć szerszego zakresu, stanowiła jedną z najtrudniejszych w rokowaniach. Watykan zgadzał się ostatecznie, ażeby biskup kielecki ograniczył swój wpływ i władzę tylko na parafie w granicach państwa rossyjskiego położone, z pominięciem powiatów w. księstwa krakowskiego. Rossya ze swojej strony robiła ustępstwo, zgadzając się ażeby seminarya rzymsko-katolickie, zostające dotychczas pod juryzdykcyą arcybiskupa mohilewskiego, przeszły pod nadzór rady, złożonej z dwunastu katolickich biskupów, którzy mieli w przyszłości zbiorowo rozstrzygać w wszystkich sprawach kościoła katolickiego w państwie rossyjskiem. Równocześnie Stolica święta zgodziła się na to, ażeby we wszystkich seminaryach polskich uczono języka rossyjskiego. To były umówione w Wiedniu 1881 główne punkta, na podstawie których miało przyjść do ugody w Rzymie.

„W skutek zamordowania cara Aleksandra II odłożono na czas jakiś tę sprawę, a później, gdy hr. Loris-Melikow w charakterze ministra spraw wewnętrznych nie mógł zawrzeć ugody, spadło to zadanie na hr. Ignatiewa, który przez wysłanie p. Mossołowa do Rzymu podjął na nowo rokowania. Przy ponownem rozpoczęciu rokowań, wywiązała się dyskusya także nad innemi kwestyami politycznemi natury osobistej. Pomiędzy innemi poruszono także kwestyę paszportów czy legitymacyj dla duchownych, dalej kwestyę uwolnienia kazań i listów pasterskich od cenzury prewencyjnej, dalej kwestya zaprowadzenia kazań w polskim lub rossyjskim języku, odpowiednio do większości parafian w każdym okręgu, kwestyę licz by biskupów, którą Rzym wbrew zdaniu rządu rossyjskiego pragnął pomnożyć, a nakoniec kwestyę skłonienia Watykanu, ażeby pod pewnemi warunkami zgodził się czuwać nad tem, aby postępowanie duchowieństwa polskiego odpowiadało interesom państwowym Rossyi. Większa część wyliczonych punktów była niezawodnie przedmiotem zawartej ugody pomiędzy Rossyą a Watykanem".

Jak widzimy z powyższego artykułu, *Times* nie powiadają, które z tych punktów zostały zgodnie załatwione, a które w ugodzie pominięto.

(Finanse Rossyi).

Grudzień w Petersburgu pisze korespondent z tego miasta do dziennika *Temps* — jest miesiącem, w którym zajmują się najbardziej finansami państwa. W grudniu ukazuje się sprawozdanie kontrolora państwa o wykonaniu budżetu z roku poprzedniego i w grudniu także minister skarbu przedkłada budżet na rok następny. Oczekiwano z niecierpliwością raportu kontrolora generalnego p. Solskiego za rok 1881, tyle nieszczęsny dla Rossyi z powodu tragicznej śmierci cara Aleksandra II. Budżet na rok 1881 ułożony w grudniu 1880 r. przez ówczesnego ministra skarbu Abazę wykazywał deficyt 50 milj. rsr. Zamknięcie rachunków podniosło tę cyfrę do 100 milj. rsr. przeszło, należy jednak zauważyć, że na ten znaczny deficyt wpłynęła spłata 50 milj. rsr., które skarb był winien bankowi państwa i około 24 milj., które poszły na umorzenie różnych dawniejszych pożyczek.

Tak niekorzystny rezultat finansowy roku 1881 był następstwem różnych przyczyn, lecz głównie tej, że rok 1881 nastąpił po roku głodowym, a w Rossyi, jako kraju przeważnie rolniczym, skutki złych urodzajów dają się uczuwać jeszcze w roku następnym.

Zamach d. 1 marca 1881 r. wywołał wielkie zamieszanie w kraju i uczuć to musiały finanse państwa. Z drugiej strony zniesienie podatku od soli zrobiło wielki wyłom w skarbie państwa, a krajowi nie przyniosło, żadnego pożytku. Sól w drobnym handlu sprzedaje się konsumentom po cenach prawie tych samych co poprzednio, a tylko pośrednicy korzystają na ulgach, które zniesienie podatku miało przynieść krajowi. Pośpiech, z jakim ten ukaz został opracowany, oraz niezbyt ścisła jego redakcya, wywołały następstwa wcale niespodziewane a bardzo nieprzyjemne dla skarbu. Skarb skutkiem nieostrożnej redakcyi ukazu stał się w sumie kilku miljonów rsr dłużnikiem handlarzy burtownych, musiał im bowiem zwrócić podatek pobrany za sól przed d. 1 stycznia 1881 r.

Następstwa wojny wschodniej ciężą jeszcze bardzo na budżecie rossyjskim i ciężyć na nim będą przez długie lata. Przed ostatnią wojną wschodnią pod koniec r. 1876, budżet rossyjski wykazywał nadwyżkę dochodów. Dochody wynosiły 600 milj. rsr. a na spłatę procentów i amortyzacyę długu publicznego potrzeba było tylko około 115 milj. rsr. W końcu roku 1881 dochody wzrosły do 732 milj rsr. a procenta od długu publicznego do 195 milj. rsr. Rossya ma zatem przez ciąg całego półstulecia o 80 milj. rsr. więcej ciężaru corocznie.

Dla zlikwidowania wszystkich kosztów wojennych, które jeszcze zlikwidowane nie zostały, a mianowicie długu 300 milionów zaciągniętego w banku państwa w latach 1877—1878 skarb rossyjski zostanie obciążony nową ratą amortyzacyjną w stosunku 29 milj. rsr. rocznie, tak, że koszta wojny wschodniej, poniesione przez Rossyę, uczynią razem około 2 miliardów rsr.

Wobec takiej sytuacyi zachodzi potrzeba przyprowadzenia finansów przynajmniej do takiego stanu, w jakim się znajdowały przed ostatnią wojną wschodnią. Mamy powody mniemać, że budżet na rok 1883 będzie nosił cechę tej dążności pokojowej. W ministerstwie wojny hasłem jest rozbrojenie i oszczędność. Sumy, przeznaczone już dawno na fortyfikacye na granicy austryacko-niemieckiej, ulegną w tym roku zmniejszeniu.

KRONIKA

† **Eugeniusz hr. Cetner.** W Mościskach zmarł dnia 12 b. m. Eugeniusz hr. Cetner, znany i ceniony w najszerszych kołach towarzyskich z wielce ujmujących zalet osobistych. Ciężka choroba powaliła go przed kilku tygodniami na łoże, z którego już nie miał się podźwignąć. Umarł w sile wieku, liczył bowiem dopiero lat 53. Smierć jego wzbudzi szczery i rzewny żal we wszystkich, którzy mieli sposobność poznać bliżej tę postać szlachetną i sympatyczną, której pewien nalot fantastyczności dodawał osobnej, oryginalnej cechy. Od dłuższego już czasu ś. p. Eugeniusz Cetner usunął się w zacisze i samotność, przebywając stale w majątku swym Mościskach. W sercach przyjaciół i bliższych znajomych, którym znane były cnoty jego serca i umysłu, pozostawił po sobie pamięć trwałą. Zwłoki zmarłego przewiezione będą pojutrze z Mościsk do grobów familijnych w Podkamieniu pod Brodami.

— **Andrzej Makarewicz,** oficyał I klasy urzędu telegraficznego otrzymał w drodze Najw. łaski dawniej zajmowany stopień porucznika w stosunku pozasłużbowym.

— **Franciszek Robb,** major-audytor sądu garnizonowego w Przemyślu, na podstawie superarbitru urlopowany na pół roku.

× **Dr. Julian Ochorowicz,** docent filozofii na wszechnicy lwowskiej, który obok filozofii oddaje się także studyom elektro-magnetycznym, wynalazł w Paryżu, gdzie od dłuższego już czasu bawi, nowy oryginalny aparat mikrofoniczny, różniący się od aparatu Edisona. Ponieważ towarzystwo eksploatujące mikrofon Edisona wyrobiło sobie patent wyłączny i położyło areszt na wszystkie mikrofony używane we Francyi, jako na *contrefaçon* Edisonowskiego aparatu — więc wynalazek naszego ziomka nabrał tem cenniejszego znaczenia, bo wyemancypował elektro-techników francuzkich z pod uciążliwego monopolu. Znany chemik i kapitalista paryski p. Barbier nabył natychmiast od dr. Ochorowicza ten wynalazek, płacąc mu znaczną sumę od razu i gwarantując połowę zysków ze sprzedaży nowych aparatów we Francyi. Takiż sam układ zrobił dr. Ochorowicz z p. Preece z Londynu, jednym z najznakomitszych specyalistów na polu elektryki stosowanej, który zbadał ściśle nowy aparat i uznał, że jest zupełnie oryginalny i nie wchodzi w patent Edisona. Bardzo korzystną propozycyę otrzymał dr. Ochorowicz także z Rossyi Wynalazek tak ważny zwrócił uwagę kół specyalnych na naszego ziomka; hr. dr. Meneil, sprawozdawca Akademii w rzeczach elektryki, profesorowie d'Arnonval i Pollard zainteresowali się żywo jego pracami — i nie brak mu dziś ani kapitału ani moralnej pomocy do dalszych studyów. Dr. Ochorowicz, jak sam zapewnia w liście swym do jednego z swych lwowskich przyjaciół, nie myśli jednak mimo tak szczęśliwych rezultatów na polu badań elektrycznych, porzucić swych studyów filozoficznych, do których owszem wraca z podwójnem zamiłowaniem.

(§) **Pierwszy koncert historyczny** dany wczoraj w sali Towarzystwa muzycznego na cele dobroczynne, jest początkiem wykonania myśli, której wszyscy miłośnicy muzyki przyklasnąć muszą. W szeregu produkcyi zbiorowych zamierzono tu przedstawić rozwój muzyki polskiej od czasów najdawniejszych aż do dni naszych. Wybrane na początek utwory wyłącznie choralne, począwszy od Bogarodzicy, wykonane zostały z wzorową poprawnością. Szczególniej celowało wykonanie pieśni *Gaude Mater Poloniae*, oddane wybornie *mezza voce* przez kwartet męski z tenorem p. Gerbiczem Poważnie a szlachetnie trzymany chór rokoszan Zebrzydowskiego dał nam poznać dzieło, które i teraźniejszego słuchacza potrafi zachwycić. Żałować należy, że Towarzystwo muzyczne rozporządza o wiele słabszą liczbą głosów żeńskich niż męskich, co przy zbiorowem wykonaniu bardziej niż kiedykolwiek wyszło na jaw. Byłoby może pożądanem rozkładać partye żeńskie nie więcej jak na dwa głosy, ażeby ta nierównowaga sił nie tak bardzo się uwydatniała.

Druga część koncertu nowożytna, była zapewne dodaną dlatego, ażeby całość nie miała zbyt archeologicznego charakteru, bo nie należała właściwie do programu historycznych koncertów. To tłómaczy, dlaczego wykonane w niej zostały utwory, które pretensyi do historycznego znaczenia mieć nie mogą, jak n. p. kompozycya p. Madejskiego, jedna z najmniej ładnych spiewek Moniuszki, oraz mazurek Chopina aranżowany z fortepianu do spiewu.

Ks. Marcelina Czartoryska, która podała inicyatywę do tego cyklu koncertów, wykonała świetnie fantazyę *F-moll* Chopina. W fantazyi tej Chopin ma widocznie na myśli streszczenie całej orkiestry, niesłusznie więc dopiero Lisztowi przypisują zwykle ten pomysł. Znakomita wykonawczyni, grą swoją, która da się określić wyrazami *grand jeu*, weszła w myśl autora i i uwydatniła ją po mistrzowsku.

W porywającym koncercie Lipińskiego p. Wolfsthal okazał się godnym jego wykonawcą, a jak wiadomo, jest to koncert, nad który nie ma trudniejszego. Szkoda tylko, że p. W. pominął następne części. Ci, którzy słyszeli Lipińskiego, mogą zaświadczyć, że właśnie te części a mianowicie *Andante* osnute na znanej pieśni „Smutnyj chodżu" i finał z motywu Kozackiego, wykonane przez niego budziły największy zapał.

Ustęp z kwartetu fortepianowego Noskowskiego dobrze nam zaprezentował kompozytora, który zdobył już sobie zaszczytne imię w Warszawie i zagranicą, a którego utwory odznaczają się zdrową oryginalnością. Żałujemy, że nie wykonano całości.

* **Zapiski policyjne.** Złożono w policyi znaleziony w teatrze pugilares z kwotą 101 zł. 80 ct. rewolwer sześciostrzałowy odebrany nieznajomemu.

— **Synowa królowej Wiktoryi,** księżna Connaught dnia 13 b. m. w południe powiła syna.

— **Na ślizgawce** na Dunaju pod Tolnan załamał się i utonął w tych dniach porucznik huzarów, hr. Bissingen. Jego towarzysz br. Berg załamał się także, lecz wydobył się z pod lodu i został uratowany.

— **Obrazami spustoszenia,** dokonanego przez powódź, zapełnione są dzienniki węgierskie. Nawiedzonych klęską jest około 30 miejscowości. Z niektórych, jak n. p. z wsi Patahaza pod Raab, śladu nie pozostało. Katastrofa pochłonęła też kilka ofiar w ludziach. Liczba tych ostatnich jednak nie prędko może być stwierdzona, gdyż mieszkańcy najczęściej uciekać musieli nagle i rozbiegiwali się na wszystkie strony. Wielu ocalili pionierzy, mianowicie takich, co na dachach zalanych domów szukali schronienia. Woda opadała wszędzie w górnych Węgrzech, ale bardzo powoli, gdyż z powodu silnych mrozów potworzyły się zatory kry. — Ostatnie depesze donoszą, że w dolnych Węgrzech powodzie przybierają groźne rozmiary. W Nowym Sadzie stan wody w ciągu doby podniósł się o 27 centimetrów. W Mohaczu skutkiem przerwania grobli woda wdarła się do miasta. Trzy ulice były zalane: komunikacya odbywa się zapomocą łodzi.

— **Pożar na okręcie.** Według doniesienia z Londynu, dnia 3 b. m. w nocy na pokładzie parowca pocztowego *Donau* w podróży z Bremy do Nowego Jorku wybuchł pożar, który statkowi temu groził zupełnem zniszczeniem. Szczęściem po czterogodzinnych wysileniach, przy pomocy wszystkich pomp parowych zdołano stłumić ogień, który z niewiadomej przyczyny powstał w dziobie okrętu. Pasażerowie przebyli kilka godzin okropnej trwogi, ponieważ powietrze było bardzo burzliwe, a bałwany wysoko miotały okrętem. Łodzie ratunkowe były już przygotowane dla przyjęcia rozbitków. Spaliła się część tylko ładunku.

— **Elegancka parka** — opowiada *D. Ztg.* — stanęła dnia 5 grudnia w jednym z hotelów wiedeńskich i do księgi hotelowej zapisała się jako „Stefan *v.* H. z żoną". Zwyczajem hotelowym kelner na trzeci dzień przedłożył gościom rachunek, H. jednak pod jakimś pozorem zbył go do dnia następnego, a potem pod różnemi pozorami nie płacił do 12 grudnia, w którym to dniu znikł nagle, zabrawszy zimowy paltot swojej żony. Ta ostatnia pozostała bez wszelkich środków do życia, wyznała jednak przed właścicielem hotelu, że jest córką bardzo zamożnej wdowy w W. Matka młodej damy, w rzeczy samej milionowa pani, na telegram właściciela hotelu odpowiedziała lakonicznem „Nie płacę nic" i tę samą odpowiedź dała ustnie posłańcowi hotelu. Tymczasem zbiegłego męża pani H. wyśledzono w innym hotelu wiedeńskim. I ten udawał się do swojej matki, tudzież do dwóch, wysokie stanowiska zajmujących braci o pomoc, lecz nie otrzymał nawet odpowiedzi. Nie pozostawało właścicielowi hotelu, którego pretensya wynosi 90 zł., jak udać się na drogę prawa, w skutek czego pani H. została uwięziona, jej mąż zaś ucieczką salwował się od tego losu. Młodzi małżonkowie posiadali znaczny majątek, który roztrwonili całkiem, żyjąc na wielką stopę. Dlatego też krewni zupełnie się od nich usunęli.

— **O pożarze hotelu** w Milwaukee donoszą depesze zaatlantyckie dzienników angielskich: Wrażenie, jaka katastrofa w Milwaukee sprawiła w całej Ameryce, jest prawdziwie wstrząsające, a szczegóły, które dochodzą, w coraz wyraźniejszych rysach dają obraz tego strasznego nieszczęścia. Miasto Milwaukee pogrążone w grubej żałobie a jego skrzętne życie zostało jakby sparaliżowane tym ciosem. Między innemi opowiadają sobie następujący szczegół. Na krótki czas przed wybuchem pożaru w restauracyi hotelowej zabawiało się liczne towarzystwo, złożone przeważnie z osiadłych w Milwaukee Niemców. Z powodu, iż uczestnicy tej zabawy nie zaszli jeszcze byli do domu, kiedy rozległ się po mieście alarm pożarny, powstało niesłychane zamięszanie, ponieważ ich krewni przybiegli do hotelu i lamentując, tudzież usiłując przebojem dostać się do wnętrza utrudniali niemało ratunek, który od pierwszej chwili był bardzo energiczny. Przerażające sceny działy się na ulicy przed hotelem. Goście w liczbie około 400, oraz 150 służby, która stała na szóstem piętrze, słowem wszyscy mieszkańcy gmachu wołali głosem rozpaczy o pomoc cisnąc się do okien, aby ujść śmierci w płomieniach, a większa ich część, około 400 osób, zeskoczyła z okien na ulicę. Na nieszczęście właśnie na tej części ulicy przekładano bruk i wielu nieszczęśliwych spadło na stosy granitowych krawędziaków. W niespełna pięć minut ulica pokryta była roztrzaskanemi trupami, konającymi i ciężko rannymi. Jęki tych biednych ludzi i głosy rozpaczy osób, które na tem istnem pobojowisku szukały swoich, przygłuszały zgiełk straży pożarnej, która z trudnością tylko przecisnąć się mogła do płonącego gmachu. Płomienie od razu ogarnęły schody i szeroko rozgałęzione korytarze, nie można więc było pomyśleć nawet o niesieniu pomocy zamkniętym w wnętrzu. Nieszczęśliwi ci zapewne udusili się w dymie. Pomiędzy ocalonymi, oprócz karła znanego w Ameryce pod nazwiskiem generała Tom Thumb oraz jego żony i matki, znadują się członkowie trupy scenicznej, która przybyła z Nowego Jorku. Cała służba kuchni hotelowej zginęła w płomieniach. Włościciel hotelu, Niemiec, popadł w obłąkanie i odwieziony został do szpitala. Stratę w pogorzałem mieniu oceniają na 500.000 dolarów. W hotelu pomieszczone były także biura pewnego banku. Kasyer tegoż z narażeniem życia, nim mu zdołano przeszkodzić, wpadł do płonącego gmachu i uratował kasę z 600.000 dolarów, lecz wrócił bez włosów i brody i omdlał, znalazłszy się znów na ulicy. Przez cały dzień następny straż pożarna miała jeszcze dużo roboty z dogaszaniem zgliszcz, gdyż od czasu do czasu płomienie dobywały się z nową gwałtownością, podsycane wielkiemi zapasami tłuszczów w magazynach gmachu. W części tylko nakładu ostatniego numeru umieszczona prywatna depesza nasza z Londynu donosi, że pożar powstał z podpalenia. Gąbkę namoczoną w nafcie i zapaloną wrzucono do izby, w której się znajdowały płyny zapalne. Płonący płyn zalał drewniane schody i korytarze. Podejrzanym o podpalenie jest jeden z wydalonych kelnerów. Stwierdzono, że z 60 kobiet służących w hotelu spaliło się 49, a nadto około stu podróżnych znalazło śmierć częścią w płomieniach, częścią w skutek zeskoczenia z piętr na bruk. Widownia katastrofy Milwaukee, największe miasto północnoamerykańskiego Stanu Wisconsin, liczy przeszło 70.000 mieszkańców, a pogorzały hotel *Newhallhouse* należał do najwspanialszych jego gmachów.

Z Izby sądowej.

(Losowanie sędziów przysięgłych.)

(*m*) Na pierwszą zwyczajną kadencyę roków przysięgłych, która w lwowskim sądzie kryminalnym rozpocznie się dnia 8 lutego r. b. odbyło się wczoraj losowanie sędziów przysięgłych pod przewodnictwem wiceprezydenta sądu p. Lidla.

Jako główni przysięgli zostali wylosowani pp.: Wolański Julian, sekretarz Wy-

działu krajowego; Udrycki Adolf, wł. dóbr Stanisławówka; dr. Maksymilian Bodek, adwokat; Michał Kossak, wł. realności; dr. Józef Wereszczyński, członek Wydziału krajowego; Bernard Kalicki, sekretarz Wydziału krajowego; Matlas Karol, krawiec; dr. Teofil Ciesielski, profesor uniwersytetu; Kurzer Jonasz, wł. realności; Czajkowski Damian, księgarz; Weksler Leiba, wł. realności; Kowalski Jan, wł. realności; Kozłowski Józef, wł. realności; Kozyrski Jan, wł. realności; Skrzyszewski Franciszek, wł. realności; dr. Kreutz Szczęsny, profesor uniwersytetu; dr. Skałkowski Tadeusz, adwokat krajowy; Ubrich Benzion, wł. realności; Bałłaban Karol, wł. realności; Warchałowski Leopold, wł. realności; Aleksandrowicz Adolf, wł. realności; Kaczorowski Karol, wł. realności; Hampel Franciszek, wł. realności; Grabiński Wacław, zegarmistrz; Wiesner Franciszek, wł. realności; Sarnecki Napoleon, wł. dóbr Turynka; Löwenburg Jakób, fabrykant; hr. Fredro Jan Aleksander Jacek, wł. realności; Bratkowski Leon, blacharz; Keller Karol, koszykarz; Cybulski Bolesław, kupiec; Biliński Feliks, wł. dóbr Huta Obedyńska; Koronowicz Adolf, wł. realności; Andruszewski Kazimierz, wł. dóbr Radruż; Bałłaban Maurycy, kupiec; Schumann Gustaw, emerytowany starosta. Jako zastępcy przysięgłych zostali wylosowani pp.: Goldberg Peisach, wł. realności; Hescheles Isak, wł. realności; Martyni Ferdynand, wł. realności; dr. Herschmann Edwin, kandydat adwokacki; Alter Rachmiel, wł. realności; Caliga Karol, wł. realności; dr. Tarnawski Apolinary, lekarz; Jelonek Karol, wł. realności; Grüder Leib, dorożkaż.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Lwowska Izba handlowa.

(*L*) Pierwsze tegoroczne posiedzenie lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej, pod przewodnictwem jej prezydenta pana E. Simona, odbyło się w sobotę dnia 13 b. m. w obecności komisarza rządowego, radcy Namiestnictwa pana Orleckiego. W myśl § 13 statutów przystąpiła Izba przedewszystkiem do ukonstytuowania się na rok bieżący. Prezydentem wybrano jednogłośnie ponownie p. Edwarda Simona, jego zastępcą p. Dymeta, skarbnikiem p. Baczewskiego; do komisyi handlowej, złożonej dotychczas z 9 członków, wybrano tych samych radnych, co w r. z. a nadto uchwalono wzmocnić tę komisyę jeszcze jednym członkiem i wybrano pana Chajesa; do komisyi przemysłowej złożonej z 8 członków, dalej do komisyi kolejowej złożonej również z 8 członków, do komisyi wystawiającej certyfikaty, złożonej z 7 radnych, wybrano ponownie tych samych pp radnych, którzy w tych komisyach zasiadali w r. z. Delegatem do szkoły przemysłowej wybrano ponownie p. Gubrynowicza, a delegatem do miejskiej komisyi dla oznaczania cen materyałów budowlanych pana Emanuela Galla. Do komisyi dla gremium handlowego wybrano 6 członków, tych samych co w r. z., a komisyę regulaminową, złożoną dotychczas z 5 członków, wzmocniono jeszcze jednym radnym, p. Baczewskim. Nareszcie wybrano do komisyi statystycznej tych samych trzech panów, którzy zasiadali w niej w r. z.

Sekretarz Izby, radca ces p. Bodyński, odczytał treść spraw nowo wniesionych, poczem przedłożył swój wniosek w sprawie założenia we Lwowie szkoły haftów. Ministerstwo handlu oświadczyło gotowość kreowania we Lwowie takiej szkoły, jeżeli gmina m. Lwowa ze swej strony da stosowny lokal, opał, oświetlenie, usługę i sprawi potrzebne rekwizyta Zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy uchwaliła Izba wnieść prośbę do ministerstwa o kreowanie szkoły haftów we Lwowie a do gminy miasta Lwowa o przeznaczenie stosownego lokalu i t p.

Imieniem komisyi handlowej przedłożył p. Bodyński wnioski co do ilości bydła potrzebnej do miana „stada“, a dalej co do bliższego określenia słów „większa przestrzeń“. Sprawa ta została poruszoną przez Namiestnictwo ze względu na postanowienia ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych. Obecnie zachodzą pewne nieporozumienia między właścicielami bydła a żandarmeryą podczas transportu bydła z jednego powiatu do drugiego, a to właśnie w skutek nieokreślenia słów „stado“ i „większa przestrzeń“. Zgodnie z wnioskiem komisyi handlowej uchwaliła Izba, że pod wyrazem „stado“ rozumieć należy ilość bydła rogatego albo nierogatego nad 10 sztuk, a pod wyrazami „większa przestrzeń“ przestrzeń sięgającą poza obręb sąsiedniego powiatu, tak, że jeżeli ktoś zechce pędzić bydło do trzeciego (a nie do sąsiedniego) powiatu, musi się już zaopatrzyć w certyfikat.

Wniosek p. Markiewicza co do ogłaszania bilansów kas zaliczkowych wywołał dłuższą dyskusyę. Wnioskodawcy chodziło o to, aby wszystkie kasy zaliczkowe były obowiązane ogłaszać swoje bilansy w jednym z pism krajowych. Właściwa komisya Izby skonstatowała, że w myśl ustawy z r. 1873 obowiązek ten cięży już na wszystkich kasach zaliczkowych, a nadto statut każdego Towarzystwa zaliczkowego zawiera wyraźne postanowienie, iż bilanse mają być ogłaszane w pismach publicznych; tylko w niektórych statutach nie ma takiego postanowienia i dlatego wnosi komisya, ażeby Izba udała się do właściwych władz z prośbą o polecenie Towarzystwom zaliczkowym, iżby bilanse swoje ogłaszały w pismach publicznych.

Radca p. Orlecki czyni uwagę, że sprawą tą mogłyby się zająć tylko c. k. sądy, Namiestnictwo bowiem nie ma nic do czynienia z statutami towarzystw zaliczkowych i im podobnych. Zresztą postanowienie takie mogłoby być wydane tylko co do towarzystw, które dopiero mają powstać.

Po kilku dalszych uwagach sekretarza p. Bodyńskiego i radnych pp. Baczewskiego i Markiewicza, uchwaliła Izba na wniosek p. Baczewskiego odesłać tę sprawę napowrót do komisyi handlowej, celem lepszego zbadania.

Ożywioną rozprawę wywołał także wniosek p. Markiewicza, ażeby dziennikom niewolno było ogłaszać inseratów zachęcających do udziału w loteryach zagranicznych. Pewne specyalne wypadki, w których interesowani byli karani za udział w grze loteryj zagranicznych, podyktowały p. Markiewiczowi powyższy wniosek; domagał się on mianowicie, ażeby dzienniki albo wcale nie umieszczały takich anonsów, albo też w razie umieszczania inseratu, robiły ze swej strony dopisek: „iż gra w loterye zagraniczne jest w Austryi zakazaną“. Właściwa komisya Izby przyjęła i zaleca tę drugą alternatywę. Za tym wnioskiem i przeciw niemu przemawiali pp. Piepes, Markiewicz, Sokal, Chajer, Głodziński, Simon, Gubrynowicz, Baczewski. Ostatecznie przyjęto wniosek p. Sokala i nad całą tą sprawą przeszła Izba do porządku dziennego.

Na asesorów przy sądzie obwodowym w Stanisławowie zaproponowała Izba pp. Izydora Münza, Piotra Sedelmajera i J. Wanga, a na asesorów przy sądzie obwodowym w Samborze pp Karola Maresza, Leona Selzera, Antoniego Kromera i Eliasza Steiermana.

OSTATNIA POCZTA

Oprócz p. Stanisława Polanowskiego, o którego nominacyi parem Austryi podaje kilka uwag nasz korespondent wiedeński, powołani zostali do Izby panów na dożywotnich członków: tajny radca i generał kawalleryi Karol hr. Grünne, tajny radca i właściciel dóbr Teodor br. Risenfels, szef sekcyi Czedik-Bründelsberg i prezydent tryesteńskiej izby handlowej Karol Reinelt.

O nowych członkach Izby panów podaje *Fremdenblatt* następujące szczegóły:

Karol Ludwik hr. Grünne urodzony w Wiedniu dn. 25 sierpnia 1808 roku, wstąpiwszy w r. 1828 jako porucznik ułanów do wojska, przebiegł szybko wyższe stopnie wojskowe. Mianowany d. 23 grudnia 1842 pułkownikiem huzarów, został powołany równocześnie na dwór Arcyksięcia Stefana, a w pięć lat później otrzymał nominacyę na marszałka Dworu i tajnego radcę. Powołany w roku następnym w takim samym charakterze do boku ówczesnego Arcyksięcia Franciszka Józefa, pozostał i po wstąpieniu Jego na tron w najbliższem otoczeniu Monarchy. W r. 1850. Najj. Pan mianował hr Grünne Swoim generał adjutantem i prezesem centralnej wojskowej kancelaryi. Wysokie te godności piastował hr. Grünne aż do roku 1859. Później awansował na generała kawaleryi, został kawalerem orderu Złotego Runa i właścicielem 1 pułku ułanów.

Teodor baron Risenfels, urodzony d. 24 czerwca 1826, jest jednym z najmajętniejszych właścicieli dóbr w Niższej Austryi, członkiem wielkiej kapituły zakonu niemieckiego, c. k. podkomorzym, tajnym radcą i c. k. majorem po za służbą.

Alojzy Czedik-Bründelsberg urodził się d. 14 listopada 1830 w Zagrzebiu. Po ukończeniu studyów, wstąpił w r. 1849 do wojska, odbył jako oficer kampanję węgierską, r. 1851 opuścił służbę wojskową i poświęcił się zawodowi nauczycielskiemu. Jako profesor wyższej szkoły realnej we Wiedniu ogłosił kilka dzieł naukowych, mianowicie o rzekach austryackich i podręcznik „Historya powszechna w tablicach“. W r. 1861 został wybrany do sejmu niższo-austryackiego, który wysłał go do Rady państwa, gdzie zasiadał do r. 1873. W d. 6 maja 1870 wstąpił Czedik w charakterze szefa sekcyi do ministerstwa wyznań i oświaty, opuścił jednak służbę publiczną, gdy hr. Hohenwart został ministrem. Bezpośrednio potem objął dyrekcyę wiedeńskiej akademii handlowej, zaś d. 27 czerwca 1873 został powołany na zastępcę generalnego dyrektora kolei Cesarzowej Elżbiety. Od r. 1875 jest on dyrektorem generalnym tej kolei Po objęciu tej sieci przez państwo, został prezydentem dyrekcyi rady kolejí państwowych i szefem sekcyi w ministerstwie handlu. Od d. 30 czerwca 1879 zasiada p. Czedik ponownie w Radzie państwa, do której wybrały go miasta Kornenburg-Stockerau.

Karol Reinolt, piastujący obecnie godność prezydenta tryesteńskiej Izby handlowej i przemysłowej, położył znakomite zasługi w charakterze prezydenta komisyi wystawowej i jemu też głównie zawdzięczają, że wystawa tryesteńska świetnie się udała.

Prezydent Izby deputowanych dr Smolka przybył onegdaj do Wiednia i objął kierownictwo biura prezydyalnego.

Znany już porządek dzienny zbierającej się dzisiaj na pierwsze po feryach świątecznych posiedzenie Izby deputowanych zawiera wyłącznie pierwsze czytania mniej ważnych przedmiotów Na dzisiejszem posiedzeniu mają być rozdane przedłożenia finansowe, wniesione już przez pana ministra skarbu dr. Dunajewskiego, mianowicie o podatku zarobkowym, o opodatkowaniu przedsiębiorstw zarobkowych, obowiązanych do wystawiania publicznych rachunków, o podatku rentowym, oraz o podatku osobisto dochodowym

Presse dowiaduje się, że przez czas jakiś Izba zbierać się będzie tylko dwa lub trzy razy tygodniowo, główna zaś czynność parlamentarna skoncentruje się w komisyach. Rozprawy budżetowe rozpoczną się dopiero w pierwszych dniach lutego.

Komisya szkolna Izby panów odbyła onegdaj pełne posiedzenie, na którem był obecny także p. minister Conrad. Komisya wysłuchała sprawozdania podkomisyi i obradowała nad niem przez cztery godziny. Przebiegu dyskusyi nie podają dzienniki

Ze strony wiarogodnej dowiaduje się *W. A. Ztg.* „że prace na polu dalszej reformy ordynacyi wyborczej dla Rady państwa i czeskiej krajowej ordynacyi wyborczej prowadzone są z pośpiechem. W ostatnich zwłaszcza dniach toczyły się żywe narady i rokowania z jednej strony w ministerstwie spraw wewnętrznych, z drugiej w namiestnictwach Niższej Austryi i Czech, gdyż właśnie w obu tych krajach koronnych dotychczasowa ordynacya wyborcza doznać ma zmian najobszerniejszych. Ostatnia podróż namiestnika br. Krausa do Wiednia zostawała w związku z tą sprawą, gen. Kraus przybył bowiem dla zasięgnięcia informacyi o zasadach i rozmiarze proponowanej reformy“. Sądząc z dotychczasowego stanu prac, zdaniem przytoczonego źródła, niewątpliwem jest, że propozycye mające na celu przeprowadzenie reformy, zostaną przedłożone na najbliższej sesyi sejmu czeskiego. Natomiast wnioski zmierzające do dalszej zmiany ordynacyi wyborczej do Rady państwa będą wniesione dopiero na przyszłej sesyi.

Wiener Abendpost pisze: „Wszystkie dzienniki witają z żywą radością zaprowadzenie z dniem 12 b. m. pocztowych kas oszczędności, po których spodziewają się błogiego wpływu nietylko na rozwój zmysłu oszczędności i dobrobytu ogólnego, ale także korzystnego oddziaływania na podniesienie kredytu państwowego. Cała prasa przyznaje, że rząd, zaprowadzając te kasy, stworzył instytucyę popularną, która wyda pożądane skutki zwłaszcza dla mniej zamożnej ludności. Postanowienie, że wkładki kas pocztowych mają być obracane wyłącznie na zakupno oprocentowanych papierów państwowych, przyczyni się znakomicie do ustalenia ich kursu i zużytkowania ich procentów w interesie produkcyi krajowej.“

We czwartek jako w przeddzień nowego roku *v. s.* car i carowa przybyli do Petersburga i udali się do katedry kazańskiej, oraz do katedry w twierdzy, poczem zamieszkali w pałacu Aniczkowa. Na dzień następny była zapowiedziana wielka recepcya w pałacu zimowym.

W kołach politycznych berlińskich mówią, że warszawski generał-gubernator Albedyński otrzymał od cesarza Wilhelma wielki krzyż orderu Orła Czerwonego i że pogłoski o bliskiem jego ustąpieniu z zajmowanego w Warszawie stanowiska są zupełnie bezzasadne.

Katolicki arcybiskup mohylewski ks Fijałkowski otrzymał order Aleksandra Newskiego.

Do *Kreuzztg.* donoszą z Petersburga, że rząd rossyjski w prowincyach nadbałtyckich przedsiębierze surowsze środki celem stłumienia agitacyi antiniemieckiej. Powodem do zaostrzenia rozporządzeń miało być wykrycie stosunków między przywódcami młodo-estonów nadbałtyckich z przywódcami nihilistów w Genewie.

Biuro Wolfa donosi, że Najd Cesarzewiczostwo austryaccy przybędą także do Berlina na uroczystość srebrnego wesela cesarzewiczostwa niemieckich.

W numerze ostatnim podaliśmy przebieg rozpraw parlamentu niemieckiego nad wnioskiem socyalisty Liebknechta, o zniesienie wszystkich ustaw wyjątkowych istniejących w granicach Rzeszy niemieckiej. W uzupełnieniu tego referatu dodajemy, że w ciągu rozpraw przemówił z ław polskich poseł Magdziński i oświadczył, że Polacy wyłuszczyli już dostatecznie stanowisko wobec ustaw, jakie obejmuje wniosek posła Liebknechta, a to przy każdorazowej dyskusyi nad każdą z tych ustaw. I tak występowali przeciw projektowi ustawy wymierzonego przeciw socyalistom w roku 1878; również w roku 1872 przeciw ustawie wypierającemu z kraju zakon Jezuitów; przeciw usuwaniu duchownych od swobodnego spełniania obowiązków kościelnych w r. 1874; przeciw §. 130 niemieckiego prawa karnego (§. o kazalnicy) i przeciw §. 10 i §. 2 prawa z roku 1879 (§. dyktaturalnemu). Polacy zawsze pozostaną wierni zasadzie występowania przeciw wszelkim prawom wyjątkowym i gdzie potrzeba staną zawsze w obronie równości praw.

Otóż, zakończył mowca, jak natenczas głosowaliśmy przeciw ustawom pojedynczym, tak dziś głosować będziemy za wnioskiem, który dąży do skreślenia owych ustaw, bez względu na to, czy wniosek sformułowany prawidłowo i bez względu na stronnictwo, z którego wyszedł.

Wniosek upadł znaczną większością głosów.

Gazette de Bruxelles donosi, że król belgijski cierpi na gorączkę gastryczną, ale już nastąpiło polepszenie i nie ma żadnego powodu do obaw.

W Paryżu krążyła pogłoska, że prezydent Grévy konferował z Freycinetem i z przywódcą stronnictwa radykalnego deputowanym Clémenceau. Pogłosce tej zaprzeczono

Z innej strony zapowiadają, że przyjaciel Gambetty Spuller otrzyma tekę ministeryalną, a mianowicie wydział robót publicznych.

Korespondenci paryscy dzienników berlińskich zaprzeczają stanowczo podanej przez *Gaulois* pogłosce o zamierzonem podaniu się do demisyi ambasadora francuskiego w Berlinie br. Courcel.

Pogłoska o bliskiem odwołaniu ambasadora francuskiego w Londynie Tissota utrzymuje się mimo zaprzeczeń.

Na sobotniem posiedzeniu francuskiej Izby deputowanych, prezes Izby Brisson miał mowę, w której podziękował za ponowny wybór i wykazywał konieczność zgody stronnictw repubublikańskich Jedność republikanów będzie najlepszem uczczeniem zmarłych i spełnianiem obowiązków względem wyborców. W końcu prezes Izby zapowiedział, że najazutrz odbywać się będą modły publiczne w stolicy z powodu rozpoczęcia obrad Izby.

Dep. Laroche-Joubert sądzi, że po ostatnich objawach przeciwnych wykonywaniu tego przepisu konstytucyi, postąpionoby właściwiej gdyby urządzania tych nabożeństw zaniechano (*Poruszenie*).

Senat francuski na piątkowem posiedzeniu wybrał wiceprezesami senatorów Peyrota, Calmona i Humberta. Wybór czwartego wiceprezesa, którym ma być jeden z członków prawicy, został odroczony. Prawdopodobnie wybrany zostanie Batbie.

Pociąg specyalny ze zwłokami Gambetty przybył do Nicei w sobotę o godzinie wpół do 8 rano. Prefekt, mer i rada municypalna znajdowali się na dworcu; licznemu zebraniu się publiczności przeszkodził deszcz Pompierzy znieśli trumnę do sali na dworcu przyrządzonej odpowiednio. Liczna deputacya i mnóstwo osób prywatnych odwiedzało trumnę. Eskadra ewolucyjna wysadziła na ląd osadę, która wzięła udział w uroczystości pogrzebowej wraz z admirałem Peyron. O godzinie 1 po południu zwłoki Gambetty przy niezmiernie licznym udziale publiczności odprowadzono na cmentarz, z liczną asystencyą wojskową. Nad grobem mer miał mowę, w której powiedział między innemi, że bolesny ten wypadek daje miastu Nicei sposobność zamanifestowania swoich uczuć francuskich i republikańskich. Złożenie zwłok do grobu nastąpiło o godzinie 2

po południu. Współudział ludności miał być jeszcze żywszy niż w Paryżu.

W czasie przejazdu ze zwłokami w Dijon, Macon, Lyonie i Marsylji, na dworcach zajdowali się reprezentanci władz i deputacye, które składały wieńce na trumnie.

Rząd francuski zamierza wnieść do Izby przedłożenie wyznaczające wdowie po generale Chanzy 12.000 franków rocznej pensyi.

Dzienniki angielskie wyrażają się z największem zadowoleniem o nocie angielskiej, zapowiadającej organizacyę wszystkich gałęzi administracyjnych w Egipcie i wykazują, że postępowanie Anglii w Egipcie jest bardzo umiarkowane, a względem Turcyi nader uprzejme. Według *Daily News*, nota lorda Granville musiała nareszcie przekonać mocarstwa, że niedorzecznem jest przypuszczenie, iż Anglia myśli o anneksyi Egiptu.

Dziennik *Temps* obawia się, ażeby polityka Anglii w Egipcie nie wznowiła kwestyi wschodniej i nie posłużyła za pretekst Rossyi do zajęcia Armenii i Austryi do posunięcia się ku Salonice.

W piątek przewidywano, że Gladstone o tyle już powróci do zdrowia, iż będzie mógł w dniu dzisiejszym opuścić Hawarden i zapewne uda się do Cannes. Przez czas nieobecności zastępować będzie Gladstona, jako pierwszego ministra, lord Hartington. Niektóre dzienniki torysowskie zapewniają, że Gladstone w rozpoczynającej się wkrótce wiosennej sesyi parlamentu wcale nie będzie mógł wziąć udziału.

Według telegramów sobotnich stan zdrowia Gladstona polepszył się, ale dzień wyjazdu do Cannes nie został jeszcze oznaczony.

W piątek wieczorem dokonano 17 aresztowań w Dublinie. W mieszkaniach kilku aresztowanych znaleziono w sobotę z rana broń. W liczbie aresztowanych znajdują się jeden członek rady municypalnej. Carey, większość jednak stanowią robotnicy. Aresztowani oskarżeni są o spisek w celu zamordowania kilku policyantów i urzędników policyi poprawczej. Na żądanie prokuratora sprawa ich odroczoną została na tydzień.

Według telegramu agencyi Havasa, lord Dufferin zamierza podać się do demisyi, ponieważ nieprzychylnie przyjęto jego propozycye w przedmiocie reorganizacyi Egiptu.

Taż sama agencya paryska donosi, że reprezentantem Anglii przy Watykanie mianowany będzie Plunkett. Nie zdaje się jednak, ażeby zamiar ustanowienia stałej reprezentacyi angielskiej przy Kuryi rzymskiej już tak dalece dojrzał, aby kwestyę kandydata na to stanowisko miano teraz rozstrzygać.

W sobotę w Wollwich odbyło się odkrycie pomnika ks. Napoleona w obecności wielu książąt z rodziny królewskiej.

Rada związkowa szwajcarska zaproponowała rządowi austryackiemu zawarcie konwencyi w sprawie tłumienia zarazy bydła.

Mniej skompromitowani w sprawie manifestacyi z popiersiem Oberdanka w Rzymie stawieni będą przed sądem policyi poprawczej w dniu 29 b. m.

W senacie hiszpańskim były minister finansów senator Camacho wykazał, że gdy obejmował wydział skarbu, zastał 340 mil. passywów i 245 mil. aktywów, oraz dług bieżący w sumie 194 milionów. opuścił zaś stanowisko pozostawiając nadwyżkę sześciu milionów. Stwierdził nadto, że opłata procentu od długu państwa jest zapewniona, gdyż równowaga budżetowa musi się utrzymać, jeżeli nowy minister będzie energicznym w ściąganiu podatków, a w ostatnim razie zabezpieczoną jest spłata kuponów przez bank hiszpański, zagraniczni zatem wierzyciele Hiszpanii mogą być spokojni.

Wszyscy obecni ministrowie winszowali mowcy z powodu tej mowy.

Z Bukaresztu donoszą, że były minister Majorescu miał odmówić misyi reprezentowania Rumunii na konferencyi dunajskiej w Londynie.

Nadzwyczajna sesya skupczyny serbskiej, zaczynająca się niezwłocznie po zamknięciu sesyi zwyczajnej, ma zatwierdzić traktaty handlowe z Francyą i Niemcami.

W piątek skupczyna odrzuciła projekt rządowy o podatku od regaljów i wybrała komisyę, która według nowej organizacyi kościelnej ma wziąć udział w wyborze metropolity serbskiego. Największe widoki wyboru ma podobno archimandryta Ducio.

Porta poleciła swemu ambasadorowi w Londynie, ażeby na konferencyi londyńskiej obstawał za bezwzględnem zniesieniem twierdz naddunajskich.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

[illegible]iedeń, 15 stycznia. (*Tel. pr.*) W pożarze cyrku w Berdyczowie liczbę 300 ofiar składali przeważnie żydzi. Przyczyna dotychczas niewiadoma.

Petersburg, 15go stycznia. W miejsce ks. Wiazemskiego, który na własną prośbę z powodu słabości uwolniony został z posady, mianowany został szefem naczelnej administracyi prasowej redaktor *Dziennika Ministerstwa Oświaty* Feoktistow. Adjunkt ministerstwa domen Kulomzyn mianowany administratorem komitetu ministrów.

W Berdyczewie spalił się w nocy na niedzielę cyrk. Trzysta osób zginęło.

Sofia, 15 stycznia. (*Tel. agencyi Havasa*). Według doniesień z Rumelii wschodniej ludność górska muzułmańska przygotowuje się do powstania, które ma wybuchnąć wkrótce. Kilka skrzyń karabinów systemu Martini wysłanych do podkomitetu w Filippopolu przez komitet w Konstantynopolu przyjął rząd wschodnio-rumelijski. Zapewniają, że wojska tureckie potajemnie rozstawiono na granicy wschodnio-rumelijskiej, i że chrześcianie zatrwożeni, przewidując groźniejsze niepokoje, przygotowują się do obrony.

Paryż, 15 stycznia. Poseł angielski wręczył ministrowi Duclerc noty swojego rządu w sprawie egipskiej.

Rzym, 15 stycznia. Tryestyńska pogłoska giełdowa o wrzekomym zamachu na króla Humberta nie ma absolutnie żadnej podstawy.

Rzym, 15 stycznia. Agencya Stefani donosi z Londynu, że ambasadorowie angielscy otrzymali polecenie zakomunikowania mocarstwom noty w kwestyi egipskiej, doręczonej już przedtem Wys. Porcie. Taż sama agencya donosi z Berlina, że między Austryą, Niemcami, Włochami i Rossyą odbywa się wymiana zdań w kwestyi egipskiej, i że jest nadzieja zgodnego porozumienia.

Rzym, 15 stycznia. (*Tel. [illegible]*) Według dziennika *Capitale* gabinet po daniu odpowiedzi na interpelacyę z powodu demonstracyj wywołanych straceniem Oberdanka zamierza postawić kwestyę zaufania.

Rząd miał postanowić rozwiązanie wszystkich stowarzyszeń republikańskich.

Artykuł dziennika *Rassegna* przyjazny Austryi sprawia wrażenie, szczególniej z powodu zacytowania zdania Cavalottego o przymierzu włosko-austryackiem.

Sprawy Valarianiego i Rigattierego połączone zostaną w jeden proces, zaś sprawa aresztowanych na placu Sciarra (o demonstracyę z popiersiem Oberdanka) sądzona będzie oddzielnie. Przesłuchania odbywają się codziennie. Rezultat dochodzeń trzymany jest w tajemnicy.

Ateny, 15 stycznia. Wprowadzenie nowych ceł dyferencyalnych, które głównie dotykają towary francuzkie i austryackie, odroczono do 13 kwietnia.

Kair, 15 stycznia. Kedyw podpisał 13 b. m. dekret w sprawie odszkodowania strat prywatnych poniesionych podczas rozruchów. Nota angielska w kwestyi Egiptu, zaraz po wręczeniu Porcie, udzielona została egipskiemu rządowi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 13 stycznia 18[illegible], godzina 1 min. 50. L[illegible] kredytowe 171·50, Węg. akcye kredyt. [illegible]·75. [illegible] anglo-austr. 113·80, Akcye banku Union 11[illegible] Akcye kolei Karola Ludwika [illegible]50, Akcye [illegible] północnej 271·25, Akcye k[illegible] [illegible]5, Akcye kolei Alföld. [illegible] Akcye kolei Elżbiety 209·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 167·[illegible], Akcye kolei węg. północno-wschodniej 158·50 [illegible]kie losy 1[illegible]2·—, Akcye kolei Rudolfa — Akcye kolei Albrechta ·—·—, Węgierskie obligacye [illegible] złocie 93·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 97·50, Losy regulacyi Cisy 10[illegible]0, Losy tureckie —·[illegible] Węgierska renta 118·[illegible]0. Akcye banku związkowego 105·40, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-[illegible]cyjskie [illegible]·— Akcye kolei państwowe[illegible] Rubel papierowy 1·1[illegible]·$^3/_4$. Węgierskie losy 113·75, Marki niemieckie —·—, Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 13 stycznia 1883, godzina 5 min. [illegible]5. Akcye kredytowe 281·70, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 293·50, Południowa [illegible]·—, Renta papierowa 77·12, Galicyjskie listy zastawne 101·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne ·—, Galicyjski bank kredytowy tykalny 1[illegible]75, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor [illegible]0$^1/_2$. Rubel pap. —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, [illegible]5 stycznia 1883, godzina 10, min. 40. Akcye kredytowe [illegible]83·70, Anglo-Austr. 114·—, Unionbank 11[illegible] Kolej Karola Ludw. —·— [illegible]niowa [illegible]36·50, Renta papierowa [illegible] G[illegible]kie listy zastawne —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—. Galicyjski bank [illegible]alny —·—, Losy z roku 1850 —·— Na[illegible] [illegible]51—. Rubel papierowy 1·17— U[illegible]nie silne.

Telegramy zbożowe z d. 13 stycznia. [illegible] Pszenica [illegible] kilogram. 9·75 od [illegible] żyto —·— do —·— zł., jęczmień [illegible] do —·— [illegible]. kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per [illegible] liter procent 31·50 do 31·75 zł. Buda-Peszt. Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.52 do 9·74 zł. rzepak [illegible]—wrzesień [illegible]·—. 13·25 [illegible]. Berlin: Pszenica żółta (maj—[illegible]) 180·75 m. żyto [illegible] m., spiritus [illegible]1·60, olej rzepakowy 65·80 m. Szczecin: Pszenica [illegible]·—. rzepak [illegible]·—. Paryż: mąki 1[illegible] kilo 57·60 fr., olej rzepakowy 85·50 fr., s[illegible] —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— ż[illegible] owies —·—, spiritus —·—, kuku[illegible] Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Przedpłat[illegible]

[illegible] na „Gazetę Lwowską" rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 zł., pocztą 16 zł.; [illegible] (od 1 stycznia [illegible] czerwca) [illegible] miejscu 6 zł. [illegible] (w [illegible] (od 1 stycznia [illegible] marca) [illegible] pocztą 4 zł. [illegible] miesięcznie (od 1 do [illegible] m[illegible] w [illegible] 1 zł. 35 ct [illegible] atorowi rocznie lub pół[illegible] [illegible]ertią [illegible] stycznia [illegible], lub [illegible] do końca [illegible] ca) [illegible] do „G[illegible] L[illegible] [illegible] numero[illegible] [illegible]ie

W celu ustanowienia nakładu prosimy wczesne nadsyłanie prenumeraty.

[illegible]

[illegible] 15 stycznia [illegible]83

Hotel [illegible]

Pp. Książę L. Wiadisch[illegible]ratz z Krakowa. A. hr. Potocki z Krzeszowic. I. Zwolski z Bryniec. Ks Korytko z Suchodól. K. Winnicki z Kol[illegible]nyi. N. Kalir z Brodów.

Hotel Angielski.

Pp. I. [illegible]alewski z Uherec. G. Kamiński z La[illegible]ck górnych. Z. J[illegible]nowski z Falejówki. I. Pogonowski z Rzeszowa.

Hotel Europejski.

Pp. E. hr. Dzieduszycki z Izydorówki. W. Mora[illegible]ski Odrzechowa. S. Jezierski z Rossyi. I. [illegible]strzębski z Czerniowiec. W. Łaba z Rawy.

Hotel Warszawski.

Pp. W. Br. Lewartowski z Żurawicy. E. Brodzki z Borek małych. Z. Płocki z Rodróża. I. Łęczyński z Łuki. H. Kwiatkowski z Rzeszowa. I. Kawęcki z Wiednia. F. Szwarz ze Stanisławowa.

Hotel Langa.

Pp. H. hr. Korwin Krasiński z Pragi. A. Goldenstein z Wiednia.

Pociągi kolejowe

Odchodzą ze Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego)

Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przepółnocą pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 53 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z dworca w Podzamczu, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 11 min. 1 wieczór pociąg mięszany.

Do Stanisławowa: na **Stryj**, rano o godz 7 min. 5 pociąg mięszany; wieczór o godz. 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w[illegible] pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca, o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 30 po południu i o godz. 10 min. 33 wieczór pociąg mięszany.

Przychodzą do Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego)

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 4 min. 5 rano i o godz. [illegible] min. 52 po południu pociąg mięszany:

Z Podwołoczysk: na dworzec w Podzamczu o godz. 10 min. 20 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 15 rano i o godz. 3 min. 39 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min. 32 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 50 rano i o godz. 4 min. 12 po południu pociąg mięszany.

Ze Stanisławowa: na **Stryj**, rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy; wieczór o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min. 10 przed południem mięszany.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 15 stycznia 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 741.9mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 12.4°C. Psychrometr wilgotny — 13.0°C. Prężność pary 1.3mm. Wilgoć 77%. Zachmurzenie 10. Wiatr SE3 Ozon 8.

Temperatura powietrza — 9.9°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 769.7mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^0 50'$ $\lambda = 41^0 41'$ w. $= 340^m.5$

14 stycznia 1883.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	$734_{.85}$	$736_{,2}$	$737_{,3}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$-8_{,0}$	$-10_{,2}$	$-13_{,7}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$-8_{,7}$	$-10_{,8}$	$-14_{,0}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$1_{,9}$	$1_{,9}$	$1_{,4}$
Wilgotność powietrza względna w %.	80	80	88
Stan nieba.	5	2	10
Kierunek wiatru.	e.	e.	e.
Moc wiatru	2	3	4
Ilość opadu mierzona o 2h —. —,—.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — $8_{,0}$.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h — $12_{,0}$.			

Elektryczność powietrza.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 13 stycznia 1883.

		płacą		żądają	
		waluta austr.			
		złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	bez kupona	293	25	296	25
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.		165	50	168	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.		2 8	—	303	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.		250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	98	20	99	20
„ „ „ 4 pr. w. a.		89	50	91	--
„ „ „ 5 pr. okresowe		98	20	99	20
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.		86	50	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.		100	80	101	80
„ „ „ 5 pr. w. a.		97	—	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią		100	40	101	40
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.		101	—	103	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.		94		96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.		—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		97	20	98	40
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa		18	25	20	25
„ Stanisławowa		24	75	26	75
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	55	5	65
Dukat cesarski		5	58	5	68
Napoleondor		9	46	9	56
Półimperyał		9	74	9	86
Rubel rossyjski srebrny		1	53	1	63
„ „ papierowy		1	16—	1	18 —
100 marek niemieckich		58	30	59	10
Srebro		—	—	—	—
Kupony w srebrze		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 11 stycznia 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	76.80	76.95
luty-sierpień	76.85	77.—
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	77.50	77.65
kwiecień-październik	77.65	77.80
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	118.50	119.—
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	130.20	130.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	138.25	139.—
„ „ 1864 po 100 zł.	167.75	168 25
„ „ 1864 po 50 zł.	167.50	168.—
Renty Com. po 42 lir austr.	—.—	-.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	145.50	—.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1883 5 pr.	—.- -	— -
Renta papierowa 5% z r. 1881	91.50	91.65
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	95.60	95.8)
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	96.50	97.50
Galicyi	97.20	97.70
Niższej Austryi	105.—	106.50
Siedmiogrodu	98.25	98.75
Węgier	97.50	98.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	113 25	113.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	280.—	280.30
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	850.—	860.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	— —
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	834.—	836.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	575.—	576.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	208.75	209.25
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2695.—	2702 --
	płacą	żądają
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	293.—	293.50
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	166.75	167.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	325.50	326.—
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	135.50	136.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	158.50	159.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	98.90	99.15
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.—	99.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101.50	102.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	105.50	106.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	-.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	89.75	90.25
„ „ „ „ po 5 proct.	98.25	98.75
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.25	98.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.—	101.50
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	102 25	102.75
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.35	101.55
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	100.50	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94.—	94.50
Tow. kol żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.—	94.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.40	105.80
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.60	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.25	93.50
z r. 1867	99.25	100.—
z r. 1868	94.60	95.—
z r. 1872	93.75	94.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	92,40	92.70
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	171.25	171.75
Clarego po 40 zł. m. k.	37.75	38.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108 25	108.75
	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	.—	—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.25	23 75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.75	39.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.50	36.75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.25	19 5
Salma po 40 zł. m. k.	54.—	54. 0
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.—	47.5
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25.75	26.25
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w.	—.—	—.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	27. –	27.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	36.25	36.75
7. Weksle (na 3 miesią)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	-.—	- —
Frankfurt za 100 mark w. p n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.-
Londyn za 10 ft. szt.	119.55	119.90
Paryż za 100 fr.	47 40. —	47.45. –

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.64.—	5.66.—
„ pełnej wagi	5.64.—	5.66.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.51.—	9.52.—
Rossyjski imperyał	9.76.—	9.78 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 13 stycznia 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	05
„ „ „ w srebrze	77	65
Renta w złocie	95	90
5% austr. renta marcowa	91	85
Akcye banku wiedeńskiego	836	—
„ „ kredytowego	284	—
Londyn	119	60
Srebro	—	—
Napoleondor	9	50½
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	65

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

Z. 52162. 267 (2—3)

Aus der von einem Ungenannten aus Anlaß der Vermählung Ihrer kaiserlichen Hoheit der durchlauchtigsten Frau Erzherzogin Gisela mit Seiner königlichen Hoheit dem durchlauchtigsten Prinzen Leopold von Baiern gegründeten Stiftung ist eine Ausstattung im Betrage von 680 fl ö. W. zu vergeben.

Auf diese Ausstattung haben Anspruch im Brautstande befiindliche mittellose und würdige Töchter oder Waisen von solchen Beamten, welche einem dem k. k. Ministerium des Innern unterstehenden Dienstzweige angehören oder bis zu ihrem Ableben oder bis zu ihrer Pensionirung angehört haben

Die Ausstattung wird am 20 April 1883 verliehen, jedoch erst nach eingegangenen Ehebündnisse flüssig gemacht, wozu dem betheilten Mädchen die Frist bis Ende Oktober 1883 offen steht.

Die diesbezüglichen Gesuche sind mit dem Taufscheine, Sitten- und Mittellosigkeitszeugnisse, dann mit dem Nachweise über die bereits statgehabte Verlobung, endlich mit dem Nachweise, daß der Vater der Bewerberin in einem der obigen Dienstesweige dient oder gedient hat, belegt bis längstens 15 Februar 1883 bei der k. k ung.-öst. Statthalterei in Wien zu überreichen.

Soferne über die bereits stattgehabte Verlobung keine andere Nachweisung geliefert werden kann, ist mindestens der Name und Charakter des Bräutigams anzugeben.

Von der k. k. ung.-öst Statthalterei

Wien, 15 December 1882.

Licytacye.

L. 68. (103 1—3)

Dnia 1 lutego i 2 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w miasteczku Sokołówce w powiecie Brodzkim przymusowa sprzedaż ruchomości. dłużnika Józefa Rakowskiego własnych, a mianowicie: mebli, sprzętów domowych, kufrów, stołów, szaf, krzeseł. obrazów, dywanów, firanek, poduszek, rądli i moździerzy mosiężnych i krowy na zaspokojenie sumy 109 zł. 51 ct. a. w. z pn. na rzecz Hrycia Łahoły z tem, że na pierwszym terminie ruchomości te za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na drugim także i niżej tejże najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

Cena szacunkowa wynosi kwotę 411 zł. a. w.

Protokół opisania i oszacowania przejrzeć można w biurze podpisanego.

Busk, 3 stycznia 1883.

Jan Bosakowski.

C. k. notaryusz, jako komisarz sądowy.

L. 1793. (289 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 20 grudnia, 1882 25 stycznia i 8 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności pod lk. 14 w Stroniowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Dmytra Kreta własnej, celem wydobycia wierzytelności Nacki Fedio w kwocie 344 zł. 54 ct.

Cena wywołania 545 zł. Zakład 55 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej zaś na trzecim terminie, także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi, tudzież protokoły zastawniczego opisania i ocenienia można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice, 9 czerwca 1882

L. 6708. (287 1—3)

Beim k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird am 17 Jäner, 20 Februar und 28 März 1883, jedesmal um 10 Uhr V. M. die exekutive Feilbietung der sub. lk. 23 in Wierzchnia Kałuszer Bezirkes gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden, dem Schuldner Wasyl Mielnik gehörigen Realität zur Hereinbringung der Wechselforderung des Nechemie Muhlstein in Betrage von 322 f. öw. PG. vorgenommen werden.

Den Ausrufspreis bildet der Schätzungswert von 1635 fl. unter welchen bei den zwei ersten Feilbietungsterminen nicht herabgegangen, beim 3 Termine aber diese Realität auch unter dem Schätzungswerte veräußert wird

Das Vadium beträgt 163 f. 50 kr. öw.

Das Protokoll der pfandweisen Beschweibung der Schätzungsakt und die senstigen Feilbietungsbedingniße können in der hg. Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht

Kałusz, 25 Oktober 1882.

L. 6412 (235 2—3)

W dniach 23 stycznia, 22 lutego i 16 marca 1883, zawsze o godzinie 10 rano, odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Haliczu przymusowa sprzedaż realności tabularnej w Temerowcach pod k. Nr. 31 położonej, dłużnika Stefana Mykietyna własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 150 zł wa z pn. Na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej zaś na trzecim terminie także niżej ceny sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 520 zł. w. a Wadyum 52 zł. Resztę warunków i akt oszacowania w tutejszej registraturze przejrzeć można.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli jest Dr. Przemycki w Haliczu.

C. k. sąd powiatowy

Halicz, dnia 27 października 1882.

L. 7160. (155 2—3)

C. k sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że dnia 31 stycznia 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się licytacya realności pod l. k. 59 w Posadzie sanockiej położonej, dłużnika Marcelego Baranowicza własnej celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Sonoku w kwocie 200 złr. w. a. z pn. Wadyum wynosi 100 złr. w. a., a bliższe warunki i ekstrakt tabularny można przejrzeć w registraturze sądowej.

Sanok, dnia 30 listopada 1882.

L. 3442. (8758 2—3)

W dniach 2 marca i 13 kwietnia 1883 każdym razem o 10 godz. przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Wasyla Negrycia własnej, w Berezowie wyżnym pod l. k. 88 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Josla Freyera w kwocie 107 zł. 50 ct. a. w.

Cena szacunkowa wynosi 480 zł.

Zakład 48 zł.

W razie gdyby przy pierwszych dwóch terminach wspomniana realność za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie została, to celem ułożenia przystępniejszych warunków wyznacza się termin na dzień 18 maja 1883 o 10 godzinie przed południem.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Jurka Penika, naczelnika gminy z Berezowa wyżnego.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacytacyjne mogą być w ts. registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn, z dnia 30 lipca 1882.

L. 9819. (257 2—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Jakóba Gertla w ilości 40 zł. przymusowy jawny przetarg należących do dłużnika Jana Łukaszków ciała hipotecznego niestanowiących 6 parcel gruntów w ogólnej rozległości 3 morgów 100 sążni na 310 zł. ocenionych pochodzących z realności pod liczbą 20 w Klusowie na dnie 23 stycznia, 20 lutego i 30 marca 1883, zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 31 zł. W pierwszym i drugim terminie nabyć można grunta te parcelami tylko za ceną wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków, tudzież protokoły opisania i ocenienia realności tej. przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Z c. k. sądu powiatowego

Sokal, dnia 26 listopada 1882.

L. 5181. (210 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi zakładu kred. włoś. we Lwowie przeciw Seinwlowi Hirsch pto 17 rat po 3 zł. i resztującego kapitału 22 zł. 46 ct. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 stycznia, 28 lutego i 28 marca 1883, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 155 rep. 96 w Michniowcu z tem, iż na pierwszych dwoch terminach takowa tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 100 zł. wadyum 10zł wa.

Reszta warunków licyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka, dnia 20 października 1882,

L. 9239. (8478 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie zawiadamia mających chęć kupienia, że w sprawie Nuty Mühlbauera przeciw Hryciowi Mochnaczukowi o 120 zł. z pn. odbędzie się tu przymusowa sprzedaż realności w Kosmaczu pod l. 509 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w 3 terminach a to dnia 22 stycznia, 26 lutego i 2 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 10 rano, z tem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową w kwocie 410 zł. lub wyżej, a w terminie ostatnim i niżej takowej sprzedaną zostanie.

Akta opisania i oszacowania i bliższe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tus. registraturze.

C k. sąd powiatowy.

Kosów, 26 lipca 1882.

L. 25882. (8380 3—3)

Dnia 22 stycznia 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznego przetargu realności pod l. k. 101 w Bjani Kotowskiej położonej, Meudla Eidikusa własnej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie Hilella Spandörfer przeciw Mendlowi Eidikus o 136 zł. 68 ct. a. w. z pn.

Na tym terminie jako czwartym realność ta za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 295 zł.

Poręczne 5 pr. takowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. adw. Fruchtmann w Drohobyczu.

Drohobycz, dnia 25 listopada 1882.

L. 5369. (77 3-3)

Dnia 17 stycznia 1883, o 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod Nr. 64 w Tyliczu położonego Mikołaja Hamernika własnego na zaspokojenie pretensyi Jana Kraussa w kwocie 100 zł.

Cena szacunkowa 590 zł. Wadyum 60zł.

Reszta warunków w registraturze sądowej.

C. k sąd powiatowy

Krynica, dnia 15 grudnia 1882.

L. 24220. (194 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi c. k uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego 76 zł. 4 ct. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 22 stycznia, 26 lutego i 28 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem B. N. VI. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 16/142 w Niedzwiedzy położonej ciała tabularnego niestanowiącej. Iwana Sowiaka a względnie tegoż masy nieobjętej własnej.

Realność ta przy powyższych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyższą, zaś na trzecim i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 200 zł. Wadyum 20 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Drohobycz, dnia 27 listopada 1882.

Licytacye.

L. 4860. (8341 3—3)
W c. k. sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w 13 ratach po 9 zł. i kapitału 89 zł. 92 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nr. 41 w Białej położonej, wedle wykazu hip. 1 149 księgi głównej gminy kat. Biała, Jędrzeja Puca własnej, w dniach 31 stycznia, 5 marca i 13 kwietnia 1883, każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 500 zł.
Wadyum 50 zł.
Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.
Tyczyn, 28 stycznia 1882.

L. 2209. (8688 3—3)
Ma zaspokojenie wierzytelności Izaaka Blatta wynoszącej 300 zł., odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 22 lutego 1883 o 10 godzinie rano licytacyjna sprzedaż realności Jakóba Kobra, objętej wykazem hipotecznym 69 gminy katastralnej Janowskiej, a to nawet niżej ceny szacunkowej wynoszącej 100 złr.
Wadyum wynosi 10 zł
Bliższe warunki, akt detaksacyi i wyciąg tabularny dostarczy registratura do przejrzenia.
Z c. k. sądu powiatowego.
Janów, dnia 13 kwietnia 1882.

L 2838. (65 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Żmigrodzie ogłasza, iż na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredyt. włość. 95 zł. 12 ct w. a. z pn odbędzie się w dniach 9 lutego, 9 marca i 6 kwietnia 1883 każdym razem o 10 godzinie rano w sądzie tutejszym ponowna publiczna sprzedaż realności pod l. 53 w Świątkowej wielkiej leżącej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Fedora Hołdy własnej, a na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej lub za cenę szacunkową. na trzecim terminie zaś także i niżej tej ceny sprzedaną zostanie.
Cena wywołania wynosi 300 zł.
Wadyum 30 zł. w. a.
Resztę warunków można w tusądowej registraturze przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy
Żmigród, 1 grudnia 1882.

L. 8617. (8815 3—3)
C.k. sąd powiatowy w Gródku podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wywalczonej przez Eisiga Meissnera przeciw Jakóbowi Zottenberg sumy 200 zł. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 1 lutego i 8 marca 1883 wyżej lub za cenę szacunkową, zaś dnia 5 kwietnia 1883 nawet niżej ceny szacunkowej, zawsze o godzinie 10 przed południem publiczna sprzedaż realności pod lk. 323 w Gródku zastawskie przedmieście wedle wyk. hip. l. 2108 Jakóba Zottenberga, a względnie tegoż spadkobierców własnej.
Cena wywołania 1649 zł. a. w.
Wadyum 164 zł. 90 ct.
Resztę warunków wolno w registrurze przejrzeć.
Z c. k. sądu powiatowego.
Gródek, 15 grudnia 1882.

L. 5578 (8772 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że przedsięweźmie przymusową sprzedaż realności w Jaśliskach pod lk 40 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników Stanisława i Maryanny Warchołów własnej, celem ściągnięcia przez Mendla Neumanna resztującej sumy 50 zł. aw. z pn. w dniu 5 lutego 1883 o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu tusądowem.
Cena szacunkowa realności tej wynosi 130 zł. a. w.
Zakład zaś 10 prc. takowej.
Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w ts. registraturze.
Rymanów, 17 listopada 1882.

L. 10647. (8415 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Kosowie podaje do wiadomości, że w zabudowaniu ts. w dniu 29 stycznia, 5 marca i 9 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Jasienowie pod lk. 167 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, z tem, że realność ta przy dwóch pierwszych terminach tylko za cenę szacunkową w kwocie 340 zł. w. a. lub wyżej, przy 3 zaś i niżej takowej sprzedaną zostanie.
Akt opisania i oszacowania może być w tut. registraturze przejrzany.
C. k. sąd powiatowy.
Kosów, 18 sierpnia 1882.

L. 7569. (8662 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza niniejszem, iż celem zaspokojenia wierzytelności Dawida Midelberga w kwocie 725 zł. a. w. z pn przedsięweźmie przymusową sprzedaż realności małżonków Jakóba i Maryanny Rusinów w objętości 1 morg 865□ sążni Tom I. pag. 181 i realności małżonków Pawła i Katarzyny Durajów w objętości 532 □ sążni, Tom I. pag. 162 w Ładygowicach położonych w dniu 31 stycznia i w dniu 7 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tut sądzie pod warunkami dozwolonemi prawomocną rezolucyą ck. sądu powiatowego w Białej z dnia 20 czerwca 1877 l 2650, które przejrzeć można w tut. sąd. registraturze i kuratorem niewiadomych ustanowiony adw. dr. Bogdani.
C. k. sąd powiatowy.
Żywiec, 9 grudnia 1882

L. 14682. (8659 3—3)
C k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Frime Jetty Thau przeciw Warwarze Onufrejczuk pto 100 zł. odbędzie się przymusowa publiczna licytacya parceli gruntowej 348/2 w Werbiążu niżnym położonej, dłużniczki Warwary Onufrejczuk, wedle wykazu hip. 1 208 gminy Werbiąża niżnego własnej, na rzecz Frimy Jtte Thau, pod następującemi warunkami: 1 Jako cena wywoławcza przyjmuje się wartość szacunkowa sprzedać się mającej parceli gruntowej w kwocie 120 zł. w. a. 2. Licytacya odbędzie się w dwóch terminach, a to: dnia 26 stycznia i dnia 28 lutego 1883 o 10 godzinie rano, przy których powyższa parcela tylko za lub wyżej ceny wywoławczej sprzedaną zostanie. 3. Jeżeliby wspomniona parcela przy tych terminach sprzedaną nie została, natenczas wyznacza się do postawienia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na 2 marca 1883 o godzinie 9 rano, przy którym wszyscy wierzyciele hipoteczni przesłuchani będą. Niejawiących się jednak głosy przypisza się głosom większości zjawionych się wierzycieli. 4. Po tym terminie wyznaczy sąd trzeci termin licytacyjny, przy którym parcela gruntowa wedle ułatwiających warunków licytacyjnych sprzedaną zostanie.
Zakład wynosi 12 zł.
Resztę warunków i protokół oszacowania można przejrzeć w tut sąd. registraturze.
Kołomyja, 30 września 1882.

L. 4328. (8749 3—3)
C. k sąd delegowany miejski podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia należytości Justyny i Jana Szczerbów w kwocie 2 zł. obędzie się w biurze tegoż sądu 29 stycznia, 23 lutego, 16 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano egzek. sprzedaż przez publ. licytacyę realności l. wyk. hip. 44 gminy Miejsce objętej, a dłużnika Franciszka Mazura własnej.
Cena wywołania 322 zł. 10 ct.
Wadyum 33 zł.
Wadowice, 18 listopada 1882.

L. 2843. (8433 3—3)
Na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego od Chomy Pyka względnie jego spadkobiercy Ilka Pyka w kwocie 76 zł. 4 ct. wraz z pn. zwłoki i kosztów 6 zł. 73 ct., 4 zł. 32 ct. odbędzie się w sądzie egzekucyjna sprzedaż realności n. d. 131 w Radrużu według wyk. hip. 141 Ilka Pyka na 200 zł. oszacowanej, na terminach 25 stycznia, 22 lutego i 29 marca 1883 o godzinie 11 rano, z tem, że na obu pierwszych terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej zostanie sprzedaną.
Zakład 20 zł.
Inne warunki licytacyjne i wyciąg z księgi gruntowej można w sądzie przeglądnąć.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się Michała Mazurkiewicza z Radruża.
C. k. sąd powiatowy.
Niemirów, 31 lipca 1882.

L. 9914. (180 3—3)
Sąd miejsko-delegowany rzeszowski ogłasza, iż w dniach 9 marca, 13 kwietnia, 18 maja 1883 o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w gmachu sąd wym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 32|77 w Niechobrzu położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na rzecz uprzyw. gal zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie o 383 zł. 63 ct. w. a. z pn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 2090 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.
Wadyum wynosi 209 zł. w. a.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.
Rzeszów, dnia 12 grudnia 1882.

L. 12309. (179 3—3)
Sąd miejsko-delegowany rzeszowski ogłasza, iż w dniach 20 lutego, 30 marca i 4 maja 1883 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 191 w Świlczy położonej, wedle wyk. hip. 138 Jędrzeja Trali własnej, na rzecz Izaaka Holloschütza o 15 zł. 37 ct. w. a. z pn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 1721 zł. 35 ct. w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.
Wadyum wynosi 172 zł. w. a.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.
Rzeszów, 21 grudnia 1882.

L. 1720. (135 3—3)
Odnośnie do tutejszo-sądowego edyktu z dnia 28go lutego 1878 l. 8354 (nr 203, 204, 205 gazety lwowskiej) oznajmia się, że dnia 22 stycznia 1883 o 9tej godzinie rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa relicytacya realności Ludwika Sołtysa pod l 99 w Szkle położonej, przez Saulego Acht za cenę 1050 zł. w a. nabytej która na powyższym terminie i niżej ceny wywołania 10500 zł. w ogóle za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.
Cena wywołania 10500 zł. w. a.
Wadyum 525 zł.
Dalsze warunki i wyciąg tabularny można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy
Jaworów 2 czerwca 1882.

L. 26528 (176 3—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie a mianowicie 12 rat po 360 zł. w. a. z 8 prc. od zapadłości każdej aż do dnia zapłaty i reszty kapitału w kwocie 816 zł. 52 ct. w. a. z pn. przedsięwzięta zostanie przymusowa sprzedaż dóbr Nieznanowice i Jaroszówka w powiecie bocheńskim położonych, do Juljusza hr. Dębickiego należących, na wyznaczonych w tym celu dwóch terminach licytacyjnych w dniu 27 marca i 10 maja 1883, zawsze o godzinie 10 przed południem w gmachu c. k. sądu krajowego.
Cenę wywołania stanowi suma 39860 zł. w. a., poniżej której dobra te ani na pierwszym ani na drugim terminie sprzedane nie będą.
Wadyum przez każdego licytującego złożyć się mające wynosi 3986 zł. w. a. w gotówce, w książeczkach kasy oszczędności, w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego lub banku austro-węgierskiego, albo w galicyjskich obligach indemnizacyjnych według kursu.
Jeżeli rzeczone dobra ani na pierwszym ani na drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie zostaną, odbędzie się w dniu 11 maja 1883 o 10 godzinie przed południem w sądzie krajowym termin celem ułożenia warunków ułatwiających.
Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg hipoteczny przejrzane być mogą w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanowiony adw. dr. Markiewicz Władysław w Krakowie.
Kraków, 22 grudnia 1882.

L. 6259. (195 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 1 lutego, 1 marca i 3 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 10 przed południem sprzedaną zostanie realność pod l. k. 1[illegible] w Witkowie nowym położona, Hrycia Karypluka własna, na rzecz Piotra Semesiuka pto 36 zł z pn.
Cena wywoławcza 115 zł.
Wadyum 12 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Radziechów 20 listopada 1882.

L. 6263. (181 3—3)
Dnia 14 lutego i 14 marca 1883 o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod l. k. 38 w Brzozowie, Dawida i Hendli Freifeldów w tusądowej księdze ingrosacyjnej wpisanej, na rzecz tusądowej kasy sierocińskiej w sprawie o 900 zł i inne pretensye.
Cena wywołania wynosi 8231 zł.
Wadyum 823 zł. 10 ct
Przy powyższych terminach realność tylko za cenę wywołania lub wyżej będzie sprzedaną, w razie nie sprzedania termin do ułożenia lżejszych warunków na dzień 28go kwietnia o godzinie 10 rano wyznaczony.
Resztę warunków wolno w tusądowej registraturze przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy
Brzozów, dnia 30 listopada 1882.

L. 6502. (197 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej wysokiego skarbu przeciw Stanisławowi Kraus pto 672 zł. 70 ct. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa licytacya połowy realności pod l. k. 700 w Uhnowie położonej, ciała tabularnego dotąd niestanowiącej w 2 terminach na dniu 12go lutego i 12 marca 1883, każdym razem o godzinie 10tej przed południem za lub wyżej ceny szacunkowej 623 zł. 50 ct.
Wadyum wynosi 60 zł. w. a.
Akt opisania i oszacowania jak i resztę warunków można przejrzeć w tusądowej registraturze.
Gdyby realność ta na pierwszych 2 terminach sprzedaną nie została, wyznacza się termin na dzień 9 kwietnia 1883 do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych.
Uhnów, dnia 28 listopada 1882.

L. 6222. (182 3—3)
Dnia 14 lutego i 14 marca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa licytacyjna sprzedaż realności Dawida Freifelda pod l k. 339, 506, 507, 509 w Brzozowie w tusądowych księgach ingrosacyjnych wpisanych na rzecz tusądowej kasy sierocińskiej w sprawie o 720 zł. 42 ct.
Cena wywołania wynosi 4540 zł.
Wadyum 454 zł.
Przy powyższych terminach realności tylko za cenę wywołania lub wyżej będą sprzedane, w razie nie sprzedania termin do ułożenia lżejszych warunków na dzień 28 kwietnia o godzinie 9 rano wyznaczony.
Resztę warunków wolno w tusądowej registraturze przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy
Brzozów dnia 30 listopada 1882

L. 2286. (123 3—3)
W dniach 1 lutego i 1 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w zabudowaniu tut. sądu powiatowego na zaspokojenie pretensyi Altera Mendla Wolhenberga w kwocie 900 zł. z pn. przymusowa sprzedaż kramnic pod lk. 12 i 13 w Zbarażu położonych według ks. dom. IV pag. 225 n. 5 haer. i dom. IV. pag. 226 n. 5 haer. dłużnika Józefa Isaaka Kahanego własnych.
Cena wywołania wynosi 1774 zł.
Zakład 177 zł. 40 ct.
Przy powyższych dwóch terminach nie może sprzedaż nastąpić niżej ceny wywołania, a gdyby i taką cenę nie ofiarowano, wzywa się wszystkich wierzycieli hipotecznych na dzień 23 marca 1883 na 10 rano w celu ułożenia przystępniejszych warunków sprzedaży, oznajmiając, że niejawiący się za przystępujących do większości głosów jawiących się uważani będą.
Resztę warunków sprzedaży, dotyczące wyciągi hipoteczne i akt oszacowania można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.
Dla wierzycieli, którzyby do dnia 5 maja 1882 jako po dniu wygotowania rzeczonych wyciągów do tabuli weszli, lub którymby uchwałę dozwalającą sprzedaż, albo którą z później zapaść mających wcale nie, czy też zapóźno lub nienależycie doręczono, ustanowiono kuratorem adw. dra Żywickiego w Tarnopolu.
C. k. sąd powiatowy.
Zbaraż, 20 października 1882.

L 11484. (62 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Kosowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Nuty Mühlbauera przeciw Tanazemu Kowlukowi o 25 zł. w. a z pn odbędzie się na dniu 29 stycznia, 5 marca i 16 kwietnia 1883, każdym razem o godzinie 10 rana publiczna sprzedaż realności dłużniczej w Kosmaczu l. k. 244 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na 150 zł. oszacowanej z tem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną zostanie
Wadyum wynosi 10 prc.
Bliższe warunki mogą być w ts. registraturze przejrzane.
C. k. sąd powiatowy.
Kosów, 15 września 1882.

L. 16443. (8839 3—3)
C. k. sąd powiatowy miej. del w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 119 zł. 90 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. w Borkach wielkich, dłużników Daniela i Maryi Strusiów własnej, dnia 7 lutego, 9 marca i 5 kwietnia 1883, zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie, i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 600 zł. w. a. wynoszącej pozbyta zostanie.
Wadyum wynosi 60 zł. w. a.
Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.
Tarnopol, 23 października 1882.

L. 3329. (124 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie ogłasza, że dnia 1 lutego, 1 marca i 5 kwietnia 1883 o godzinie 11 rano nastąpi w biurze licytacya nietabularnej połowy realności Maryi Banadygi własnej, l. sp. 160 w Pomorzanach na 60 zł. a. w., ocenionej celem ściągnięcia pretensyi Ginenali Narol 30 zł. aw. z pn. pod warunkami, które razem z aktem opisania i oszacowania w ts. registraturze przejrzeć wolno, oraz zawiadamia wszystkich wierzycieli niewiadomych takich, którzyby później prawo nadzastawu na tej połowie realności nabyli i takich, którymby niniejsza lub też późniejsze uchwały z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły, że dla nich kuratorem p. Mikołaja Krassowskiego w Zborowie ustanowiono.

C. k. sąd powiatowy

Zborów, 12 czerwca 1882.

(8414 3—3)

L. 12731 W dniach 19 lutego, 27 marca i 24 kwietnia 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 33 st. 29 n. w Waniowicach położonej, wykazem hipotecznym l. 57 objętej w sprawie c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Jurkowi i Annie Hadzamanom pto 73 zł. 6 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor d. 20 października 1882.

L. 27778. (174 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Józefa Langrocka w kwocie 1000 zł w. a. z pn. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod l. 8 dz. V w Krakowie położonej Maryi Walczakiewiczowej własnej, pod następującemi ułatwiającemi warunkami:

1. Przedmiot licytacyi stanowi połowa realności w Krakowie pod l. 8 dz. V (84 gm. VII) położona, wedle ks. gł. gm. VII vol. nov. 3 pag. n. 8 haer. Maryi Walczakiewiczowej własnej.

Licytacya odbędzie się w gmachu tut. c. k. sądu krajowego w jednym terminie dnia 23 maja 1883 o godzinie 10 przed południem.

2. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 3551 zł. 90 ct. w. a.

Realność ta na wyż oznaczonym terminie także poniżej ceny szacunkowej i za jakąkolwiekbądź sumę sprzedaną będzie.

3. Chęć kupna mający obowiązani są przed rozpoczęciem licytacyi złożyć na ręce komisyi licytacyjnej jako wadyum tylko kwotę 300 zł. w. a. w gotówce, w książeczkach wkładkowych krakowskiej kasy oszczędności lub w papierach publicznych bezpieczeństwo pupilarne mających z kuponami bieżącymi, które wedle kursu ostatniego, jednak nie wyżej wartości nominalnej przyjęte będą.

Po ukończeniu licytacyi wadyum to najwięcej ofiarującego zatrzymane zaś innym licytantom zwrócone będzie.

4. Inne warunki licytacyjne edyktem z dnia 5 maja 1882 l. 8210 ogłoszone pozostają w swej mocy.

5) Akt oszacowania, wykaz hipoteczny tej realności mogą być przejrzane w t. s. registraturze.

Krakow, 15 grudnia 1882.

L. 15872. (8812 3—3)

Celem zniesienia spółwłasności rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 112 w Jakomanicach położonej, wykazem l. 230 objętej a Michała Sznajczuka, Stefana Sznajczuka i Pazi z Sznajczuków Małańczukowej własnej, w dniu 31 stycznia, w dniu 6 marca i w dniu 18 kwietnia 1883, zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 428 zł. a. w. wyprowadzona, zakład wynosi 43 zł. w. a.

Równocześnie ustanawia się dla wszystkich tych, którzyby po dniu 16go września 1882 prawo zastawu lub własność na przedmiotem sprzedaży będącej realności nabyli, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze należycie lub wcale doręczoną być nie mogły, kuratorem ad actum adw. dra Tarnawskiego.

Warunki licytacytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg.

Przemyśl 30 października 1882.

L. 15871. (8811 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 100 zł z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 91 w Małkowicach położonej, dłużnika Ilka Jaremczaka własnej, w dniu 31 stycznia, 6 marca i 11 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć mającą

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 775 zł. wyprowadzona, zakład wynosi 78 zł. w. a.

Dla wszystkich tych, którzyby po dniu 15 września 1882 prawo własności lub zastawu na tej realności nabyli, lub którymby uchwała niniejsza należycie lub wcale doręczoną być nie mogła ustanawiamy kuratorem ad actum adw. dra Tarnawskiego.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C k. Sąd powiatowy miej. deleg.

Przemyśl 30 października 1882.

L. 8772 (8816 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 830 zł. przez Meilecha Michla przeciw Jurkowi Tybinka wywalczonej przesięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniu 1 lutego 1883 o godzinie 10 przed południem relicytację realności dłużnika pod l. 237 w Łanach starostwie Lwowskim położonej, wykazem hipot. 590 tejże gminy objętej. za jakąkolwiekbądź cenę.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2460 zł.

Wadyum 123 zł.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 18 październiku 1882 uzyskali, ustawia się p. Karola Bercharda c. k. notaryusza w Szczercu kuratorom

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 31 października 1882.

L. 3482. (8726 3—3)

W dniach 2 marca, 13 kwietnia, i 18 maja 1883, każdym razem o 10tej godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczki Maryi Samokieszyn własnej, w Peczeniżynie pod l. k. 37/298 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Jakóba Dangera w kwocie 76 zł. a. w.

Cena szacunkowa wynosi 635 zł.

Zakład 63 zł. 50

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Grzegorza Jasińskiego z Peczeniżyna.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn dnia 28 sierpnia 1882.

L. 32221. (8747 3—3)

C. k. sąd delegowany krakowski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego 468 zł. 13 ct. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 19 lutego, 29 marca i 19 kwietnia 1883 o 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 32 w Pleszowie Wojciecha Gawła własnej.

Cena wywołania wynosi 1100 zł

Wadyum 110 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dra Schoen w Krakowie.

Kraków, 18 października 1882.

L 3583. (8332 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Podbużu zawiadamia, że celem zaspokojenia należących się c k. uprz. Zakładowi kr d. włość. we Lwowie kwoty 50 zł. w. a. z pn. przymusowa licytacya realności dłużników Jakóba i Anny Zeidlerów w Załokciu pod l. 98/54 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej została dozwoloną.

Licytacya ta odbędzie się w 3 terminach, to jest dnia 24 stycznia, 7 lutego i 21 lutego 1883, każdym razem o 9 godzinie rano w zabudowaniu sądowem, z tem, że realność wspomniona na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, a na trzecim terminie zaś za jakąkolwiek cenę największej ofiarującemu zostanie sprzedaną.

Wadyum wynosi 10 zł.

Cena szacunkowa 100 zł.

Resztę aktów przejrzeć można w sądzie.

Podbuż, 15 listopada 1882.

L. 13368 (8787 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi Mojżesza Scheinbacha pto 50 zł. a. w. z pn. publiczna licytacya realności leżącej masy spadkowej po Andrzeju Łobazie własnej, pod lk. 278 w Przemyślu na Błoniu położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej w terminach dnia 1 lutego 1883 i dnia 2 marca 1883, każdym razem o godz 10 zrana w biurze nr. 8 tut sądu się odbędzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 107 zł. $20^{1}/_{2}$ ct

Wadyum 20 zł. aw.

Resztę warunków i akt oszacowania w tus. registraturze przejrzeć można.

Przemyśl, 6 grudnia 1882

L. 6329. (8716 3—3)

Sąd obwodowy odbędzie dnia 28 marca i 2 maja 1883 o godzinie 10 rano w sprawie Ludwiki Lipińskiej przeciwko Feliksowi Głębockiemu pto 3500 zł. w. a. z pn. egzekucyjną sprzedaż połowy dóbr Mogilno, dłużnika własnej, nie poniżej ceny szacunkowej 49042 zł. 68 ct. w. a.

Wadyum 4905 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i reszta warunków w registraturze; gdyby sprzedaż tych dóbr nie nastąpiła na tych terminach, wyznacza do warunków ułatwiających termin na 2 maja 1883 o godz. 4 po południu

O tem zawiadamia, z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych Józefę z Pniewskich Lenczewską, Cecylię Głębocką, Domicelę Głębocką, Joannę Głębocką, Anielę Głębocką, Eufrozynę Głębocką, Maryannę Głębocką, Kunegundę z Dubalskich Bronikowską, Jędrzeja Bronikowskiego, Wiktoryę Brocką, Teklę Fleszczyńską, Annę Hołubowiczową, Franciszka Ksawerego Bronikowskiego, Stanisława Bronikowskiego, Ludwikę Strzyżowską, Józefa Taczeńskiego, Tomasza Hołubowicza, Szczepana Gąsiorowskiego, Chanę Sperling i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 25 września 1882 na hipotekę, sprzedać się mającej połowy dóbr Mogilno weszli, lub którymby niniejsza uchwała lub przyszłe uchwały w tej sprawie zapaść mogące doręczone nie zostały przez kuratora adw. dra Janczurę, ze substytucyą adw. Schornsteina w Nowym Sączu.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 18 listopada 1882.

L. 3440 (8751 3—3)

W dniach 13 lutego, 15 marca i 18 kwietnia 1883 każdym razem o 10 rano, odbędzie się w tutejszym c. k sądzie publiczna przymusowa sprzedaż $^{1}/_{4}$ części realności nk. 34 w Ptaszkowy, wyk. hip. 45 objętej, dłużnika Piotra Janusa własnej, na zaspokojenie pretensyi Macieja Poremby 160 zł. a. w. z pn.

Wadyum 78 zł. a. w.

Cena wywołania 776 zł. $10^{3}/_{4}$ ct. aw.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Grybów, 12 grudnia 1882.

L. 8613. (8687 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie podaje do wiadomości, iż w dniu 26 stycznia, 23 lutego i 9 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi sądowej odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. 11 w Fiuku położonej, spadkobierców Piotra Olszowego własnej, a to celem zapłacenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 118 zł z pn.

Cena wywołania wynosi 676 zł.

Wadyum 67 zł.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Dąbrowa, 29 września 1882.

L. 15869. (8809 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 125 zł. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż połowy realności w Przekopanej położonej i objętej wykazem l. 233, dłużnika Onufrego Bednarza własnej w dniu 31 stycznia i w dniu 6 marca 1883 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 150 zł. wyprowadzona.

Zakład wynosi 30 zł. wa

Dla wszystkich tych, którzyby po dniu 15 września 1882 prawo zastawu lub własności na tę połowę realności nabyli, lub którymby uchwała niniejsza należycie lub wcale doręczoną być nie mogła, ustanawiamy kuratora w osobie adw. dra Tarnawskiego.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w ts. registraturze.

C. k. sąd powiatowy miej deleg.

Przemyśl, 30 października 1882.

L. 8029. (173 3—3)

W dniach 29 stycznia, 28 lutego i 30 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod lk 70 rep. 113 w Łyścu położonej, do dłużnika Michała Łozy należącej, w tutejszym c k. sądzie na rzecz ck. uprzyw. zakładu kredyt. włość. we Lwowie, z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 700 zł.

Wadyum 70 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt zastawniczego opisania i oszacowania dłużniczej realności przejrzeć można w ts. registraturze.

Bohorodczany, 12 grudnia 1882.

L. 7493. (8391 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie w sprawie Mendla Bochnera przeciw Andrzejowi Pasajlukowi o 50 zł. w. a. odbędzie się w zabudowaniu ts. publiczna sprzedaż realności w wykazie l. 676 ksiąg gruntowych gminy Wierzbowce objętej, w trzech terminach, a to 22 stycznia, 26 lutego i 29 marca 1883 zawsze o 10 godzinie przed południem, z tem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową w kwocie 2010 zł. lub wyżej, przy terminie trzecim zaś i niżej takowej, jednak za taką tylko sumę, któraby zabezpieczone wierzytelności pokryła, sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyjne i wyciąg tabularny mogą w ts. registraturze być przejrzane.

C k. sąd powiatowy.

Kosów, 4 lipca 1882.

L. 48518. (8293 3—3)

C. k sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi gal. kasy oszczędności w kwocie 417 zł. 86 ct. z przyn. odbędzie się dnia 25 stycznia, 22 lutego i 29 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Balbiny Wira i małoletnich Władysława i Bronisławy Wira wedle dom. 60 pag. 149 n. 12 haer. należącej realności pod l. $59^{4}/_{4}$ i gruntu pod l. $58^{4}/_{4}$ we Lwowie położonych, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 2400 zł., lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 240 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla tych wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 1 września 1882 rzeczowe prawa na wspomnionej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Romanowski kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Szwedzicki mianowany został.

Lwów, 25 listopada 1882.

L. 2771. (8491 3—3)

W dniach 19 stycznia, 19 lutego i 19 marca 1883, o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie licytacya realności z pod nr 6 w Siedliskach Stanisława i Agaty Warzechów własnej na zaspokojenie sumy Tomasza Zacharyasza 30 zł. z pn. z tem, że na trzecim terminie realność ta nawet niżej ceny szacunkowej 450 zł. a. w. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 45 zł. a w.

Resztę warunków, akt zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się tym edyktem i do rąk kuratora Walentego Sorysiewicza w Ciężkowicach.

Ciężkowice, 30 listopada 1882.

L. 5236. (8242 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Śniatynie podaje do wiadomości, że w dniach 15 stycznia i dnia 12 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem obędzie się w celu zaspokojenia wierzytelności Joela Reiner w kwocie 30 zł. w. a. z pn. licytacya realności dłużnika Wasyla Łazarenko wykazem hipotecznym l 141 ks. gł. gminy Russów objętej,

Jeśliby ta realność na tych dwóch terminach nie została zbytą za lub powyżej ceny szacunkowej, odbędzie się dnia 12 lutego 1883 o 4 godzinie popołudniu termin w celu ułożenia warunków ułatwiających.

Cena szacunkowa wynosi 2040 zł.

Wadyum 204 zł. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Eberman.

Resztę warunków i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sniatyn 10 września 1882.

L. 9509. (8788 3—3)
Ces król. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje na rzecz ces. król. Prokuratoryi Skarbu imieniem fundacyi stypendyjnej śp. ks. Michała Pożakowskiego celem zaspokojenia zapadłych półrocznych rat procentowych od kapitału w kwocie 3000 zł. z pn egzekucyjną sprzedaż tabularnej realności pod lk. 26 w Przemyślu, na Zasaniu położonej, do masy spadkowej śp. Hieronima Pożakowskiego należącej, w drodze publicznej licytacyi, która dnia 20 stycznia i dnia 27 lutego 1883 o godzinie 10 w tutejszym gmachu sądowym tylko wyżej lub za cenę szacunkową przedsięwziętą zostanie.
Cena wywołania wynosi 4130 zł. 19 ct.
Wadyum 10 prc. tej kwoty.
O czem chęć kupienia mających, niemniej wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 19 października 1881, jako dniu wydania wyciągu tabularnego realności pod lk. 26 w Przemyślu, na Zasaniu położonej, do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca lub późniejsza z jakichkolwiek powodów wcześnie lub wcale doręczoną być nie mogła przez kuratora adwokata dra Tarnawskiego w Przemyślu się uwiadamia.
Przemyśl, 20 września 1882.

L. 2839. (137 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Mielcu sprzeda na dniu 12 lutego 1883 o godzinie 10 rano, nawet poniżej ceny szacunkowej 700 zł wa. realność pod l. 83 w Mielcu położoną, ciała hipotecznego niestanowiącą, dłużnika Antoniego Ryniewicza własną, na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w sumie 236 zł 49 ct. w. a.
Wadyum wynosi 70 zł. w. a.
Reszta warunków do przejrzenia w tut. sąd. registraturze.
Mielec, dnia 25 września 1882

L 3106. (148 3—3)
W sprawie egzekucyjnej c k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Petrowi Knyszukowi o zapłacenie 86 zł. 76 ct. sprzedana zostanie realność dłużnika pod l. 23 w Oknie położona nietabularna, oszacowana na 150 zlr. dnia 14 lutego 1883, o 8 godzinie przed południem w sądzie za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu.
Z c. k. sądu powiatowego.
Horodenka, dnia 18 listopada 1882.

L. 2030. (151 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Pilźnie odbędzie celem zaspokojenia pretensyi Mendla Kleinmana w kwocie 15 zł. 50 ct. w. a. w dniach 5 lutego, 6 marca i 10 kwietnia 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym publiczną licytacyę realności pod lk. 115 w Jastrząbce starej położonej masy spadkowej Jana Pazdoła własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.
Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa 604 zł. 56 ct. w. a.
Zakład zaś kwota 60 zlr.
Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokoły zastawnego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Pilzno, dnia 26 maja 1882.

L. 7391. (172 3—3)
W dniach 26 stycznia, 26 lutego i 30 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod lk 223 w Horocholinie położonej, do dłużnika Onufrego Mekneja należącej, w tut. c k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włośc. na zaspokojenie 15 rat po 3 zł. i reszty 20 zł 36 ct., z tem, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także niżej tejże sprzedaną będzie.
Cena szacunkowa wynosi 570 zł.
Wadyum 57 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania i oszacowania przejrzeć można w ts registraturze.
Bohorodczany, 29 listopada 1882

L. 4953. (113 3—3)
Dnia 31 stycznia, 28 lutego i 28 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 101 w Stanisz wskiem położonej, Jana Kusego własnej, celem zaspokojenia należytości cessyonaryusza Bartłomieja Pomykały w kwocie 114 zł. w. a. z pn.
Cenę wywołania stanowi kwota 940 zł.
Wadyum 94 zł. w. a.
Bliższe warunki licytacyjne, ekstrakt hipoteczny i akt oszacowania realności powyższej przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Dla niewiadomych wierzycieli i dla tych, którymby rezelucya licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratora ad actum w osobie Michała Farasza ze Staniszewskiego.
Sokołów, dnia 15 listopada 1882.

L. 4624. (8844 3—3)
W dniach 30 marca, 4 maja i 8 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się o tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Prokopa Stefaniuka własnej, w Luczy pod lk. 93 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Tauby Feiger w kwocie 14 rossyj. rubli 48 kopijek.
Cena szacunkowa wynosi 200 zł. w. a.
Zakład 20 zł. w. a.
Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.
Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Iwana Stefanków, naczelnika gminy z Luczy.
Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak rówież bliższe warunki licytacyjne mogą być w t. s. registraturze przejrzane.
Peczeniżyn, dnia 27 sierpnia 1882

L. 2305 (8843 3—3)
W dniach 30go marca i 4 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Marka i Nasti Obrizków własnej w Myszynie pod lk. 33 położonej, ciała tabularuego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Alte Bergman w kwocie 28 zlr. w a.
Cena szacunkowa wynosi 150 zlr.
Zakład 15 zlr.
Jeżeliby przy powyższych dwóch terminach wspomniana realność co najmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, to celem ułożenia przystępniejszych warunków wyznacza się termin na dzień 8go czerwca 1882 o 10 godzinie przed południem.
Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Iwana Dosiuka z Myszyna.
Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tus. registraturze przejrzane.
C. k. sąd powiatowy
Peczeniżyn, dnia 30 lipca 1882.

L. 32225. (8837 3—3)
C. k. sąd delegowany krakowski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości zakładu galicyjskiego kredytowego ziemskiego 154 zł. 92 ct. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 27 lutego, 3 kwietnia i dnia 10 maja 1883 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 12 w Zelkowie, Magdaleny Wołkowej własnej.
Cena wywołania wynosi 600 zł
Wadyum 60 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze
Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Schoen w Krakowie.
Kraków, 19 października 1882.

L. 32217. (8836 3—3)
C. k. sąd delegowany krakowski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego 176 zlr. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 15 lutego, 15 marca i 17 kwietnia 1883 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 13 w Ujeździe, Katarzyny Krawczykowej własnej.
Cena wywołania wynosi 800 zł.
Wadyum 80 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Schoen w Krakowie.
Kraków, 21 października 1882.

L. 3740 (149 3—3)
Podaje się do publicznej wiadomości, iż dnia 29 stycznia, dnia 1 marca i dnia 2 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano w tusąd. zabudowaniu odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk 38 w Bonarówce, Jana Paducha własnej, w księdze gruntowej gminy Bonarówka l. wyk. hip. 61 oznaczonej. w celu zaspokojenia pretensyi galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie pto 150 zlr. w. a. z pn. przy pierwszych dwóch terminach wyżej ceny szacunkowej 1600 zlr. w a. przy trzecim terminie i niżej, jednakowoż nie niżej sumy wyrównającej wszystkim wierzytelnościom hipotecznym.
Cena wywołania jest cena szacunkowa 1600 zł. w. a,
Wadyum 160 zł. w. a.
Wyciąg hipoteczny i dalsze warunki są do przeglądu w tusąd. registraturze w urzędowych godzinach.
O tem powiadamia się wszystkich wierzycieli wiadomych do rąk własnych, a niewiadomych przez kuratora w osobie p. Alojzego Pietrzyckiego w Krośnie.
C. k. sąd powiatowy.
Krosno, dnia 30 września 1882.

L. 16442. (8838 3—3)
C. k. sąd powiatowy miej del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 178 zł. 33 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 16 i 17 w Kupczyńcach, dłużnika Semiona Maksymciów własnej dnia 7 lutego, 9 marca i 5 kwietnia 1883, zawsze o godzinie 10 rano przeesięwziętą będzie, i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 800 zł. w. a. wynoszącej, pozbyta zostanie.
Wadyum wynosi 80 zł. w. a.
Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.
Tarnopol, 18 października 1882.

L. 6024. (8761 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że na podstawie skryptu dłużnego z dnia 19 lutego 1873, tudzież wyciągu z ksiąg handlowych galic, zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie z dnia 21 października 1882 rozpisuje, celem zaspokojenia należących się galicyj. zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Krakowie od p. Konrada Ceysingera:
X raty z 1 kwietnia 1878 480 zł.
8 prc. zwłoki od 14 września 1880 do dnia zapłaty;
XI. raty z 1 października 1878 480 zł
7 pr. zwłoki od 1 listopada do 31 października 1878, 2 zł. 8 ct
8 prc. zwłoki od 1 listopada 1878 do dnia zapłaty;
XII. raty z 1 kwietnia 1879 480 zł.
7 prc zwłoki od 1 kwietnia do 30 kwietnia 1879, 2 zł. 80 ct.
8 prc. zwłoki od 1 maja do dnia zapłaty;
XIII raty z 1 października 1879, 480 zł.
7 prc. zwłoki od 1 października do 31 października 1879. 2 zł. 80 ct.
8 prc. zwłoki od 1 listopada 1879 do dnia zapłaty;
XIV raty z 1 kwietnia 1880, 480 zł.
7 prc zwłoki od 1 kwietnia do 30 kwietnia 1880, 2 zł. 80 ct.
8 prc. zwłoki od 1 maja 1880 do dnia zapłaty;
XV raty z 1 października 1880, 480 zł.
7 prc. zwłoki od 1 października do 31 października 1880, 2 zł 80 ct.
8 prc. zwłoki od 1 listopada 1880 do dnia zapłaty;
XVI raty z 1 kwietnia 1881, 480 zł.
7 prc. zwłoki od 1 kwietnia 1881 do 30 kwietnia 1881, 2 zł. 80 ct.
8 prc. zwłoki od 1 maja 1881 do dnia zapłaty;
XVII raty z 1 października 1881, 480 zł.
7 prc. zwłoki od 1 listopada do 30 listopada 1881, 2 zł 80 ct.
8 prc. zwłoki od 1 listopada 1881 do dnia zapłaty;
XVIII raty z 1 kwietnia 1882, 480 zł.
7 prc. zwłoki od 1 kwietnia do 30 kwietnia 1882, 2 zł. 80 ct.
8 prc. zwłoki od 1 maja 1882 do dnia zapłaty;
XIX raty z 1 października 1882.
7 prc. zwłoki od 1 października do 31 października 1882, 2 zł 80 ct.
8 prc. zwłoki od 1 listopada 1882 do dnia zapłaty pozostającego kapitału do spłacenia 10340 zł. 91 ct.
Tudzież kosztów egzekucyjnych za niniejsze podanie przyznanych w kwocie 11 zlr. 36 ct.
Przymusową publiczną sprzedaż dóbr Rzepiennik Marciszewski (wójtostwo), w powiecie Gorlickim położonych, p. Konrada Ceysingera wedle Dom. 344 pag. 381 n. 17 haer. własnych, na dzień 21 lutego, 14 marca i 18 kwietnia 1883. każdym razem o godzinie 10 z rana w c k. sądzie obwodowym w Nowym Sączu, pod następującemi warunkami odbyć się mającą:
I. Przedmiotem egzekucyjnej sprzedaży są dobra Rzepiennik Marciszewski, w powiecie Gorlickim położone, ze wszystkiemi przynależytościami i prawami, jednak ryczałtem bez wszelkiej ewikcyi tak jak je dotychczasowy właściciel posiadał i posiadać miał prawo.
II. Cenę wywołania stanowi suma 34000 zł. w. a. jako wartość tych dóbr przyjęta przez galic. zakład kredytowy ziemski przy udzieleniu pożyczki. W pierwszym i drugim terminie sprzedaż nie nastąpi poniżej tej ceny wywoławczej, a w trzecim terminie nie poniżej sumy 27000 zł. w. a.
III. Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum dziesiątą część ceny kupna t. j. w zaokrąglonej sumie 3400 zł. w a
IV. Resztę warunków i wyciąg tabularny można przejrzeć w registratnrze sądu obwodowego.
O tem zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu i z imienia wierzycieli, oraz tych wszystkich. którymby uchwała licytację rozpisująca doręczoną być nie mogła do rąk kuratora adwokata p. dr. Żelechowskiego.
C. k. sąd obwodowy.
Nowy Sącz, 18 listopada 1882.

L. 6897. (147 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 274 zlr. 52 ct. z pn. przeprowadzi na rzecz Zakładu kredytowego włość. we Lwowie publiczną przymusową sprzedaż realności włościańskiej w Krzeczowie pod l. 21 położonej, wykazem hipotecznym l. 21 objętej, Jana Szewczyka własnej, w dniach 12 lutego i 12 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 z rana w gmachu sądowym.
Cena wynosi 550 zł., a zakład 55 zlr.
Reszta warunków i wyciąg hipoteczny są w tutejszej registraturze do przejrzenia wyłożone.
Bochnia, dnia 7 listopada 8882.

L. 2329. (150 3—3)
C. k. sąd powiatowy Pilzneński przedsięwezmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi gospodarstwa pod l. 415|43 w Jastrząbce starej położonego, Wawrzeńca Kmiecia własnego, dnia 29 stycznia, dnia 5 marca i dnia 9 kwietnia 1883, każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 133 zlr. 76 ct. w. a. z przyn.
Cena wywołania 250 zł. w. a.
Wadyum 25 zł. w. a.
Warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszo-sąd. registraturze.
Pilzno, dnia 24 września 1882.

L. 4184. (8735 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Załośćach podaje niniejszem do wiadomości, że celem ściągnienia sum 85 zł. 5 ct., 85 zł. 5 ct. i 664 zł. a. w. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się na dniu 9 lutego, 16 marca i 20 kwietnia 1883 każdym razem o 10tej godzinie przed południem w ts. budynku publiczna licytacya realności pod l. sp. 298 w Załościach położonej, wedle dom. tom. I. pag. 168 n. 8 haer. w 21/36 do Róży Amarant a w 15/36 częściach do spadkobierców Salomona Amaranta należącej
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 6224 zł. a. w.
Wadyum wynosi kwotę 622 zł.
Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w t. s. registraturze.
Gdyby realność ta w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej tejceny sprzedaną nie została natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 25 maja 1883 o 10 godzinie przed południem, z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów przystępujący uważani będą.
O tem zawiadamia się strony interesowane, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 20 sierpnia 1882 jako dniu wydania wyciągu z księgi gruntowej prawo zastawu na tej realności nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna albo też późniejsza, bądź wcale bądź wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła na ręce ustanowionego kuratora p. Juliana Karabińskiego z Załoziec.
Załośce dnia 30 września 1882.

L. 5077. (152 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Starejsoli podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Felsztynie położonej, wedle wykazu hip. 35 tejże gminy i realności w Posadzie Felsztyńskiej położonej, wedle wykazu hip. 255 tejże gminy dłużnika Berka Entnera własnej, na zaspokojenie pretensyi Reisli Brenner w kwocie 300 zł. a. w. dnia 7 lutego i dnia 7 marca 1883 każdego razem o godzinie 10tej rano, litylko za lub wyżej ceny szacunkowej 1610 zł. a. w.
Gdyby nikt ceny szacunkowej nie ofiarował, natenczas odbędzie się termin celem ułożenia ułatwiających warunków w dniu 14 marca 1883 o godzinie 10 rano, na który wzywa się wszystkich wierzycieli hipotecznych z tem, że niejawiący się za przystępujących do większości wniosków wierzycieli uważani będą.
Wadyum wynosi 161 zł. a
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć
Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiekolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła. lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 11 października 1882 do tabuli weszli, kuratorem p. Mikołaja Drohomireckiego i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora, niniejszem się zawiadamia.
Starasól, 15 listopada 1882.

L. 50. (142 3- 3)

Rozmaite obwieszczenia.

Na mocy ustawy z dnia 28 maja 1882 i odnośnych rozporządzeń wykonawczych rozpocznie się służba pocztowych kas oszczędności z dniem 12tym b. m. Jako stacye zbiorcze c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności funkcyonować będą w Galicyi na razie następujące c. k. urzędy pocztowe:

W Babicach, Baligrodzie, Barszczowicach, Bartatowie, Bednarowie, Bełzcu, Birczy, Bóbrce, Bohorodczanach, Bolechowie, Bołszowcach, Borszczowie, Borynii, Boryniczach, Borysławiu, Brodkach, Brodach mieście, Brodach na dworcu, Brzeżanach, Brzozdowcach, Brzozowie, Budzanowie, Bukaczowcach, Bursztynie, Bukowsku, Busku, Cewkowie, Chmielówce, Chodorowie, Chorostkowie, Chrewcie, Cisnej, Czerlanach, Czernelicy, Czortkowie, Dawidowie, Dobromilu, Dobrotworze, Dobrowlanach, Dolinie, Drohobyczu, Dublanach, Dukli, Dunajowie, Dupliskach, Felsztynie, Gajach, Glinianach, Grabiu, Gródku obok Lwowa, Grzymałowie, Haliczu, Hłuboczku wielkim, Hruszowie, Husiatynie, Husakowie, Iławczach, Jabłonowie, Jagielnicy, Janowie obok Lwowa, Janowie obok Trembowli, Jarosławiu, Jaryczowie, Jasliskach, Jaworowie, Jazłowcu, Jeziernej, Jezupolu, Kalnicy, Kałuszu, Kamionce strumiłowej, Kasperowcach, Klimcu, Kniażem, Knichiniczach, Kołomyi, Komarnie, Korczynie, Koropcu, Kossowie, Kozaczówce, Koziowej, Kozłowie, Krakowcu, Kranzbergu, Krasiczynie, Krechowicach, Krościenku obok Chyrowa, Krośnie, Krukienicach, Krzywczy nad Sanem, Krzywczach, Kulikowie, Kurowicach, Kurzanach, Kutach, Łące, Łanczynie, Lwowie na dworcu, Lwowie filia I, II i III, Lwowie mieście, Leszniowie, Łomnej, Łopuszance chominej, Lubaczowie, Lubieniu wielkim, Lubyczy królewskiej, Łupkowie, Lutowiskach, Łyścu, Maryampolu, Miejscu, Miękiszu nowym, Mielnicy, Mikulińcach, Milatynie nowym, Monasterzyskach, Morszynie, Mościskach, Mostach wielkich, Mrzygłodzie, Mszanie obok Bartatowa, Mużyłowicach, Nadwórnej, Narolu, Nawaryi, Niemirowie, Niżankowicach, Niżniowie, Nowemmieście, Nowemsiole obok Stryja, Obertynie, Olesku, Oleszycach, Olszanicy obok Ustrzyk, Olszanicy obok Złoczowa, Olszanach, Ożydowie, Peczyniżynie, Perehińsku, Pieniakach, Pistynie, Podhajczykach obok Trembowli, Podkamieniu obok Brodów, Podwołoczyskach, Podzamczu (Lw.), Potoku złotym, Potyliczu, Probużnie, Pruchniku, Przemyślu, Przemyślanach, Radymnie, Rohatynie, Romanowie, Rozdole, Rożniatowie, Rudkach, Rybotyczach, Rymanowie, Sądowej Wiszni, Samborze, Sanoku, Sassowie, Schodnicy, Sieniawie, Skale, Skałacie, Skolem, Słobodzie rungurskiej, Słobódce leśnej, Smorzu, Sniatynie, Sokalu, Sokołówce, Solinie, Sołotwinie, Stanisławowie, Stanisławczyku, Starejsoli, Staremmieście, Staremsiole, Stojanowie, Strusowie, Stryju, Strzeliskach nowych, Swierzu, Szczercu, Szczurowicach, Szkle, Tarnawie niżnej, Tarnopolu, Tarnornorudzie, Tartakowie, Tłustem, Tuchołce, Turce obok Sambora, Turce obok Kołomyi, Turzem, Tyrawie wołoskiej, Tyśmienicy, Uhersku, Uhrynowie, Ułaszkowcach, Uścieczku, Uściu zielonem, Uścierykach, Ustrzykach dolnych, Warężu, Weissenbergu, (Białogórze), Wielkich oczach, Witkowie nowym, Wojniłowie, Wojtkowej, Wojutyczach, Woli miechowej, Wolicy, Wybranówce, Wysocku wyżnem, Zabłotcach, Zadwórzu, Zagórzu, Zaleszczykach, Załuczu (dworzec), Załużu, Zamarstynowie, Zapałowie, Zarszynie, Zawałowie, Zbarażu, Zborowie, Złotnikach. Żółkwi, Żółtańcach, Żurawicy, Żurawnie, Żydaczowie, Alwerni, Baryczu, Bestwinie, Białej, Bieczu, Bierzanowie, Błażowej, Bochni, Bogumiłowicach, Bojanowie, Bolesławiu, Brzesku, Ciężkowicach, Cle, Czarnym Dunajcu, Czchowie, Czorsztynie, Czudcu, Dębicy, Dębowcu, Dobczycach Drogini, Dziewinie, Frysztaku, Gawłuszowicach, Głogowie, Grębowie, Gródku nad Dunajcem, Grodzisku, Gromniku, Grybowie, Izdebniku, Jaśle, Jaworznie, Jeleśni, Jordanowie, Kamieniu, Kańczudze, Kentach, Kocmyrzowie, Kołaczycach, Kozach, Krakowie na dworcu, Krakowie (filia), Krościenku nad Dunajcem, Krzeszowicach, Łącku, Łańcucie, Lanckronie, Leżajsku, Limanowej, Lipnicy murowanej, Liszkach, Łodygowicach, Makowie, Mielcu, Mogilanach, Mszanie dolnej, Mucharzu, Myślenicach, Nadbrzeziu, Nowym targu, Niebylcu, Niepołomicach, Nisku, Okocimie, Ołpinach, Oświęcimie mieście i na dworcu, Pilznie, Pleszowie, Podgórzu, Porąbce, Przecławiu, Przeworsku, Rabce, Rajczy, Raniszowie, Ropie, Rozwadowie, Rudniku, Ryglicach, Rzegocinie, Rzepienniku strzyżowskim, Rzeszowie, w Starym Sączu, w Nowym Sączu, Sarzynie, Żywcu, Sierosławicach, Skawinie, Skomielnie białej, Skrzydlnej, Slemieniu, Słotwinie obok Brzeska, Snietnicy, Sokołowie obok Rzeszowa, Strzyżowie, Suchej, Swiątnikach górnych, Szczakowej, Szczucinie, Szczurowej, Tarnobrzegu, Tarnowie, Tęgoborzu, Trzebnii mieście i na dworcu, Trzcianie, Tuchowie, Tyczynie. Tymowej, Ulanowie, Uściu solnem, Wadowicach, Wieliczce, Wilamowicach, Wiśniczu obok Bochni, Wiśniowej, Wojniczu, Zabierzowie, Żabnie, Zakluczynie, Zatorze, Zawoji i Żołyni.

Z c. k. Dyrekcyi poczt
we Lwowie, dnia 2 stycznia 1883.

L. 50 (142 3—3)

Auf Grund des Gesetzes de dato 28 Mai 1882 und der bezüglichen durchführungs-Verordnungen wird der Ausübung des Postsparkassendienstes am 12ten l. Mts. begonnen und werden als Postsparkassen-Sammelstellen verläufig nachstehende k. k. Postämter in Galizien fungieren:

Babice, Baligród, Barszczowice, Bartatów, Bednarów, Bełzec, Bircza, Bóbrka, Bohorodczany, Bolechów, Bołszowce, Borszczów, Borynia, Boryni ze, Borysław, Brodki, Brody Stadt, Brody Bahn, Brzeżan, Brzozdowce, Brozów, Budzanów, Bukaczowce, Bursztyn, Bukowsko, Busk, Cewków, Chmielówka, Chodorów, Chorostków, Chrewt, Cisna, Czerlany, Czernelica, Czortków, Dawidów, Dobromil, Dobrowór, Dobrowlany, Dolina, Drohobycz, Dublany, Dukla, Dunajów, Dupliska, Felsztyn, Gaje, Gliniany, Grab, Gródek bei Lemberg, Grzymałów, Halicz, Hłuboczek wielki, Hruszów, Husiatyn, Husaków, Iławcze, Jabłonica, Jagielnica, Janów bei Lemberg, Janów bei Trembowla, Jaroslau, Jaryczów, Jaśliska, Jaworów, Jazłowiec, Jezierna, Jezupol, Kalnica, Kałusz, Kamionka strum. Kasperowce, Klimiec, Kniaże, Knihynicze, Kołomyja, Komarno, Korczyna, Koropiec, Kossów, Kozaczówka, Koziowa, Kozłów, Krakowiec, Kranzberg, Krasiczyn, Krechowice, Krościenko bei Chyrów, Krosno, Krukienice, Krzywcza am San, Krzywcze, Kulików, Kurowice, Kurzany, Kutty, Łąka, Łanczyn, Lemberg Bahnhof, Lemberg Filiale I—II und III, Lemberg Stadt, Leśniów, Lomna, Lopuszanka chomina, Lubaczów, Lubień wielki, Lubycza królewska, Lupków, Lutowiska, Łysiec, Maryampol, Miejsce, Miękisz nowy, Mielnica, Mikulińce, Milatyn nowy, Monasterzyska, Morszyn, Mościska, Mosty wielkie, Mrzygłód, Mszana bei Bartatów, Mużyłowice, Nadwórna, Naról, Nawarya, Niemirów, Niżankowice, Niżniów, Nowemiasto, Nowesioło bei Stryj, Obertyn, Olesko, Oleszyce, Olszanica bei Ustrzyki, Olszanica bei Złoczów, Olszany, Ożydów, Peczeniżyn, Perechińsko, Pieniaki, Pistyń, Podhajczyki bei Trembowla, Podkamień bei Brody, Podwołoczyska, Podzamcze (Lemberg), Potok złoty, Potylicz, Probużna, Pruchnik, Przemyśl, Przemyślany, Radymno, Rohatyn, Romanów, Rozdół, Rozniatów, Rudki, Rybotycze, Rymanów, Sądowa Wisznia, Sambor, Sanok, Sassów, Schodnica, Sieniawa, Skała, Skałat, Skole, Słoboda rungurska, Słobódka leśna, Smorze, Śniatyn, Sokal, Sokołówka, Solina, Sołotwina, Stanislau, Stanisławczyk, Starasól, Staremiasto, Staresioło, Stojanów, Strussów, Stryj, Strzeliska nowe, Swierz, Szczerzec, Szczurowice, Szkło, Tarnawa niżna, Tarnopol, Tarnoruda, Tartaków, Tłuste, Tuchołka, Turka bei Sambor, Turka bei Kolomea, Turze, Tyrawa wołoska, Tyśmienica, Uhersko, Uhrynów, Ułaszkowice, Uścieczko, Uście zielone, Uścieryki, Ustrzyki dolne, Waręż, Weissenberg, (Białagóra) Wielkieoczy, Witkow nowy, Wojniłów, Wojtkowa, Wojatycze, Wola miechowa, Wolica, Wybranówka, Wysocko wyżne, Zabłotce, Zadwórze, Zagórz, Zaleszczyki, Załucze Bahnhof, Załuż, Zamarstynów, Zapałów, Zarszyn, Zawałów, Zbaraż, Zborów, Złotniki, Żółkiew, Żołtańce, Żurawica, Żurawno, Żydaczów. — Alwernia, Barycz, Biestwina, Biała, Biecz, Bierzanów, Błażowa, Bochnia, Bogumiłowice, Bojanow, Bolesław, Brzesko, Ciężkowice, Cło, Czarny Dunajec, Czechów, Czorsztyn, Czudec, Dębica, Dębowiec, Dobczyce, Droginia, Dziewin, Frysztak, Gawłaszowice, Gawłów nowy, Głogów, Grębów, Gródek am Danajec, Grodzisko, Gromnik, Grybów, Izdebnik, Jasło, Jaworzno, Jeleśnia, Jordanów, Kamień, Kańczuga, Kenty, Kocmyrzów, Kołaczyce, Kozy, Krakau Bahnhof, Krakau Filiale, Krościenko am Dunajec, Krzeszowice, Łącko, Łańcut, Landskron, Leżajsk, Limanowa, Lipnica murowana, Liszki, Lodygowice, Maków, Mielec, Mogilany, Mszana dólna, Mucharz, Myślenice, Nadbrzezie, Neumarkt, Niebylec, Niepołomice, Nisko, Okocim, Ołpiny, Oświęcim Stadt und Bahnhof, Pilzno, Pleszów, Podgórze, Porąbka, Przecław, Przeworsk, Rabka, Rajcza, Raniszów, Ropa, Rozwadów, Rudnik, Ryglice, Rzegocina, Rzepiennik Strzyżowski, Rzeszów, Alt-Sandez, Neu-Sandez, Sarzyna, Saybusch, Sierosławice, Skawina, Skomielna biała, Skrzydlna, Slemień, Słotwina bei Brzesko, Snietnica, Sokołów bei Rzeszów, Strzyżów, Sucha, Swiątniki górne, Szczakowa, Szczucin, Szczurowa, Tarnobrzeg, Tarnów, Tęgoborze, Trzebinia Stadt, Trzebinia Bahnhof, Trzciana, Tuchów, Tyczyn, Tymowa, Ulanów, Uście solne, Wadowice, Wieliczka, Wilamowice, Wiśnicz bei Bochnia, Wiśniowa, Wojnicz, Zabierzów, Zabno, Zaluczyn, Zator, Zawoja und Żołynia.

K. k. Post-Direction
Lemberg, am 2 Jänner 1883.

Ч. 50. (142 3—3)

На основѣ закона зъ днѧ 28 Маѧ 1882 и дотычныхъ розпорѧдженій выконавчихъ розпочнесѧ слȣжба почтовыхъ касъ ощадности съ днемъ 12 тымъ с. м.

Ꙗко зборнѣ мѣстцѧ ц. к. оурѧда почтовыхъ касъ ощадности бȣдȣтъ дѣйствовати въ Галичинѣ на разѣ настȣпуючі ц. к. почтовѣ оурѧды:

Бабичи, Балигородъ, Борщовичи, Бартатôвъ, Боднарôвъ, Белзецъ, Бирча, Бôбрка, Богородчаны, Болехôвъ Болшовецъ, Борщôвъ, Боринѧ, Борыничи, Борыславъ, Бродки, Броды мѣсто, Броды дворецъ, Бережаны, Берездôвцѣ, Березôвъ, Бȣдзанôвъ, Бȣкачовцѣ, Бȣрштинъ, Бȣковско, Бȣскъ, Цѣвковъ, Хмелôвка, Ходоровъ, Хоросткôвъ, Хревтъ, Тѣсна, Черлѧны, Черелица, Чортковъ, Давидôвъ, Добромиль, Добротвôръ, Добровлѧны, Долина, Дрогобычъ, Дȣблѧны, Дȣклѧ, Дȣнаєвъ, Дȣпліска, Фельштинъ, Гаѣ, Глинѧны, Грабъ, Городокъ коло Львова, Грималôвъ, Галичъ, Глȣбочокъ великій, Грȣшôвъ, Гȣсѧтинъ, Гȣсакôвъ, Илавче, Ꙗблонôвъ, Ꙗгольницѧ, Ꙗнôвъ коло Львова, Ꙗнôвъ коло Теребовлѣ, Ꙗрославъ, Ꙗрычôвъ, Ꙗсліска, Ꙗворôвъ, Ꙗзловецъ, Озерна, Єзȣполь, Кальницѧ, Калȣшъ, Каменка стрȣмилова, Касперôвцѣ, Климецъ, Кнѧже, Книгиничи, Коломыѧ, Комарно, Корчинъ, Коропецъ, Косôвъ, Козачôвка, Козêва, Козлôвъ, Краковецъ, Кранцбергъ, Красичинъ, Креховичи Кростѣнко коло Хирова, Кросно, Крȣкеничи, Кривча надъ Саномъ, Кривче, Кȣликôвъ, Кȣровичи, Кȣрѧны, Кȣты, Лȣка, Ланчинъ, Львôвъ дворецъ, Львôвъ филїѧ I—II и III, Львôвъ мѣсто, Лешневъ, Ломна, Лопȣшанка хомина, Любачôвъ, Любынь великій, Любыча королевска, Лȣпкôвъ, Лютовиска, Лысецъ, Марïѧмполь, Мѣйсце, Мѧкишь новый, Мельницѧ, Микȣлинцѣ, Милѧтинъ новый, Монастырыска, Моршинъ, Мостиска, Мосты великѣ, Мриглодъ, Мшана коло Бартатова, Мȣжиловичи, Надвôрна, Нароль, Наварїѧ, Немирôвъ, Нижанковичи, Нижневъ, Новемѣсто, Нове село коло Стрыѧ, Обертынъ, Олеско, Олешичи, Ольшаницѧ коло Золочова, Ольшаны, Ожидôвъ, Печенѣжинъ, Перегинско, Пенѧки, Пѣстинь, Подгайчики коло Теребовлѣ, Подкамень коло Бродôвъ, Пôдволочиска, Пôдзамче (Львôвъ,) Потокъ золотый, Потеличь, Пробȣжна, Порохникъ, Перемышль, Перемышлѧны, Радымно, Рогатынъ, Романôвъ, Роздолъ, Рожнѧтôвъ Рȣдки, Рыботичи, Рыманôвъ, Сȣдова-Вишнѧ, Самбôръ, Санôкъ, Сасôвъ, Схôдницѧ, Сѣнѧва, Скала, Скалатъ, Сколье, Слобода рȣнгорска, Слободка лѣсна, Сморже, Снѧтинъ, Сокаль, Соколôвка, Солина, Солотвина, Станиславôвъ, Станиславчикъ, Старасôль, Старемѣсто, Старесело, Стоѧнôвъ, Стрȣсôвъ, Стрый, Стрѣлиска новѣ, Свержъ, Щирецъ, Щȣровичи, Шкло, Тарнава нижна, Тарнополь, Тарнорȣда, Тартакôвъ, Тлȣсте, Тȣхолька, Тȣрка коло Самбора, Тȣрка коло Коломыѣ, Тȣры, Тырава волоска, Тысменицѧ, Оугерско, Оугрынôвъ, Оулашкôвцѣ, Оустечко, Оустье зелене Оустьерѣки, Оустрики дôльні, Варѧжъ, Вайсенбергъ, (Бѣлогора), Велики Очи, Витковъ новый, Войнилôвъ, Войткова, Воютичи, Волѧ Михова, Волицѧ, Выбранôвка, Высоцко выжне, Заболотцѣ, Задвôры, Загôры, Залѣщики, Залȣче (дворецъ), Залȣжъ, Замарстынôвъ, Запалôвъ, Заршинъ, Завалôвъ, Збаражъ, Зборôвъ, Золотники, Жолкôвъ, Жолтаньци, Жȣравицѧ, Жȣравно, Жидачôвъ; Алвернїѧ, Баричъ, Бествинъ, Бѣла, Бичъ, Бѣржанôвъ, Блажова, Бохнѧ, Богȣмиловичи, Боѧнôвъ, Болеславъ, Бреско, Тѧжковичи, Цло, Чорный Дȣнаецъ, Чхôвъ, Чорштинъ, Чȣдецъ, Дембица, Дембовецъ, Добчичи, Дрогинѧ, Дзывинъ, Фрыштакъ, Гавлȣшовичи, Глогôвъ, Грембôвъ, Городокъ надъ Дȣнайцемъ, Гродиско, Громникъ, Грибôвъ Оуздебникъ, Ꙗсло Ꙗвожно, Єлеснѧ, Иорданôвъ, Камѣнь, Канчȣга, Кенты, Коцмырôвъ, Колачичи, Козы, Краковъ дворецъ, Краковъ (филїѧ) Кростенько надъ Дȣнайцемъ, Крешовичи, Лоцко, Ланцȣтъ, Ланцкрона, Лежайскъ, Лиманова, Липницѧ мȣрована, Лишки, Лодыговичи, Маковъ, Мелецъ, Могилѧны, Мшана дольна, Мȣхаржъ, Мысленицѣ, Надбрезы Новый Торгъ, Небылецъ, Неполомичи, Ниско, Окоцимъ, Олпины, Освѣнцимъ мѣсто и дворецъ, Пилзно, Плешôвъ, Пôдгôры, Поромбка, Прецлавъ, Преворскъ, Рабка, Райча, Ранишôвъ, Ропа, Розвадôвъ, Рȣдникъ, Рыгличи, Ржеготинъ, Ржепенникъ стрижовскій, Решôвъ, Старый Сончъ Новый Сончъ, Саржина, Живецъ, Сыроcлавичи, Скавина, Скомелна бѣла, Скрибльна, Слемень, Слотвина коло Бреска, Снетницѧ, Соколôвъ коло Решова, Стрижôвъ, Сȣха, Свѧтники горнѣ, Щакова, Щȣчинъ, Щȣрова, Тарноберегъ, Тарнôвъ, Тенгоборы Требинѧ мѣсто и дворецъ, Тртѧна, Тȣхôвъ, Тычинъ, Тымова, Оуланôвъ, Оусты сольне, Вадовичи, Величка, Виламовичи, Вишничь коло Бохнѣ, Висьнѣва, Войничъ, Забырôвъ, Жабно, Заключинъ, Заторъ, Завоѧ и Жолынѧ.

Изъ ц. к. Дирекцїи почтъ.
Львôвъ, днѧ 2 Сѣчнѧ 1883.

L. 2075/pr. (225 3—3)

Jego Exscelencya Prezydent c. k wyższago sadu krajowego na mocy §. 301 ust. post. kar. dla Iszej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1883 przy c. k. sadzie obwodowym w Przemyślu na dniu 15 lutego 1883 o godzinie 9 przed południem rozpoczynającej się, zamianował Prerydenta c. k. sądu obwodowego Adolfa Pressena przewodniczacym sądu przysięgłych a jego zastępcami c. k. radców sądów krajowych Huberta Freybergera, Wiktora Neunela, Cypryana Leszczyńskiego, Andrzeja Skala i i Emila Leo de Loewenmuth.

Przemyśl. dnia 30 grudnia 1882.

L. 54239. (8400 3—3)

C. k. sad krajowy jako sad handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Izakowi Posament, że przeciw niemu został dnia 9 grudnia 1882 l. 54239 na rzecz galicyjskiego Towarzystwa handlowego wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 1000 złr. z pn.

Gdy miejsce pobytu Izaka Posament nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw dr. Raabe a tegoż zastępca adw dr Rares i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa więc zatem Izaka Posament aby ustanowionemu kuratorowi służace do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknać mogace następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 9 grudnia 1882

L. 53 977. (8454 3—3)

C. k. sad krajowy jako sad handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Józefowi Kalasantemu Daszkiewiczowi Kundicz, że przeciw niemu został dnia 7 grudnia 1882 do l. 53.977 na rzecz Cecylii Proh wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 335 złr zpn.

Gdy miejsce pobytu Józefa Kalasantego Daszkiewicza Kundicz nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Pająka a tegoż zastępcą adwokata dra Jahla i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca i pobytu Józefa Kalasantego Daszkiewicza Kundicz, aby ustanowionemu kuratorowi służace do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej za zaniedbania wyniknać mogace następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 9 grudnia 1882.

L. 16400. (206 3—3)

C. k. sad powiatowy w Kosowie czyni wiadomo, że Fedor Błonczuk zgłosił w dniu 13 grudnia 1882 do l. 16400 prawo własności do czwartej części realności w wykazie hipotecznym l. 203 księgi głównej Manastyrsko na Fedora Błonczuka zapisanej i że w załatwieniu tego zgłoszenia wniesiony został termin do rozprawy w myśl§. 8 ustawy z 25 lipca 1871 na 30 stycznia 1883 godz. 9 rano

Gdy miejsce pobytu Fedora Błonczuka nie jest wiadome, przeto wzywa się go, aby przy terminie powyższym albo sam się jawił albo kuratorowi w osobie Jurka Bowycza mu ustanowionego należyta informacyę udzielił lub też innego zastępcę ustanowił i o tem sadowi doniósł. w ogóle wszelkich środków do obrony użył, inaczej bowiem skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał

C. k. sąd powiatowy.
Kosów, 15 grudnia 1882.

L. 163. (8379 3—3)

C. k. sąd powiatowy tutejszy ogłasza niniejszem, iż w jego depozycie karnym złożone są następujące ruchomości: 1) 4 sieraki. 2) 2 dłuta. 3) 1 klamra. 4) 1 pistolet. 5) 1 mały dzwonek. 6) 1 sito. 7) 1 nóż. 8) 1 gwóźdź. 9) 1 małe muszonki.. 10) 1 świder. 11) koszula. 12) 1 płótnianka. 13) 4 worki. 14) 1 para butów starych. 15) 1 jubka. 16) 1 koc. 17) 1 szleja 18) 1 kapelusz. 19) 1 para nowych butów. 20 1 torba z płótna. 21) 1 kożuch. 22) 1 siekiera. 23) 1 brosza złota w kształcie liścia, z białą emalia i kamykiem w środku, znaleziona według podania obwinionego w jesień na drodze pomiędzy Nowosielica a Mizuniem i tu od 21 listopada 1867 się znajdująca; których właściciele nie sa wiadomi Zawzywa się przeto tychże właścieli niewiadomych, ażeby się w przeciągu roku od trzeciego umieszczenia edyktu tutaj zgłosili i swoje prawo własności do powyższych rzeczy wykazali, gdyż w razie przeciwnym zostaną takowe publicznie sprzedane, a cena kupna do kasy urzędowej wniesioną.

Bolechów 30 czerwca 1882.

L. 3511. (8480 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Myślenicach wzywa Jana Swiatłonia, syna Franciszka Swiatłonia z Sulkowic, aby w ciągu jednego roku w sądzie się stawił lub innym sposobem sąd o zostawaniu przy życiu zawiadomił, ponieważby po upływie tego czasu sądownie za zmarłego został uznanym.

C. k. sąd powiatowy

Myślenice, dnia 3 grudnia 1882.

L. 82/pr. (274)

Na pierwszą zwyczajną kadencyę sądu przysięgłych w Nowym Sączu, która się rozpocznie 5go marca 1883 r. wyznaczonym został Prezydent sądu obwodowego Jarosch Przewodniczącym, — radcy: Matyas, Lewiecki i Krzyżanowski zastępcami jego.

Nowy Sącz, 9 stycznia 1883.

L. 51049. (8600)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firma: „Wolf Czopp“ handel olejnemi farbami we Lwowie, w rejestr handlowy dla firm pojedynczych dnia 19 listopada 1882, wpisaną została i przy niej uwidoczniono, że właściciel firmy Mayer Wolf Czopp takową „Wolf Czopp“ podpisywać będzie.

Lwów, dnia 25 listopada 1882.

L. 10743. (299)

Das k. k. Kreis-als Handels-Gericht in Złoczow, berichtigt die, betreff der Einregistrirung der Genossenschafts firma: „Kredit und Vorschussgesellschaft für Agrikultur, Handel und Gewerbe in Brody, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“, im Amtsblatte: „Gazeta Lwowska“ vom 13 Dezember 1882 Nr. 284 eingeschaltete Kundmachung de dato Złoczow 30 October 1882, zl. 7974, aus Anlass der, in derselben unterlaufenen Druckfehler dahin, dass in derselben, und zwar: von Anfange dieser Kundmachung gerechnet, in der 15 Zeile, anstatt der Ausdrücke „z ograniczoną poręką“ die Ausdrücke: „z nieograniczoną poręką“, in der 27ten Zeile, anstatt: „Gewirbe“ das Wort: „Gewerbe“ in der 28 Zeile anstatt: „ges“ des Worts: „des“, in der 41 Zeile anstatt des Wort: „Amtsblättern“ das Wort: „Landesblättern“ und in der 44 Zeile anstatt „Oktober 188“ „Oktober 1882“ zu lesen seien

Złoczów, am 27 Dezember 1882.

L. 2152. (8494 3—3)

C k. sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Nezdropę, że na dniu 6 stycznia 1879 umarł w Dzikowie starym, brat jego Tomko Nezdropa z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia ostatniej woli z dnia 6 stycznia 1879 i wzywa zarazem tegoż Iwana Nezdropę by do spadku po rzeczonym bracie w przeciągu jednego roku tem pewniej się oświadczył, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu rozprawa spadkowa z resztą spadkobiercami i ustanowionym dlań w osobie Mikołaja Znaka z Dzikowa starego kuratorem przeprowadzoną zostanie.

Lubaczów, dnia 25 września 1882.

L. 565. (8340 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie zawiadamia, że dnia 24 lipca 1849, zmarł w Jasienowcu Michał Stasiów bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu powołanej do objęcia spadku Mełanii Stasiów sądowi nie jest wiadoma, przeto wzywa się ją, ażeby w ciągu jednego roku licząc od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“ zgłosiła się do sądu i deklaracyę do spadku wniesła, gdyż w przeciwnym razie spadek pertrakowany będzie ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Iwanem Stasiów dla zachowania praw Mełanii Stasiów tymczasowo ustanowionym.

Rożniatów, 9 czerwca 1882.

L. 52.318. (8402 1—3)

C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie, oznajmia nieobecnemu Aleksandrowi Szymanowskiemu, że przeciw niemu został dnia 27go listopada 1882 do l. 52.318 na rzecz Peischa Linsker wydanym nakaz zapłaty resztującej sumy wekslowej 110 złr. z pn

Gdy miejsce pobytu Aleksandra Szymanowskiego nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Balka a tegoż zastępcą adw. dra Pająka i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca i pobytu Aleksandra Szymanowskiego, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 2 grudnia 1882.

L. 13337. (8498 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia niewiadomych z miejsca pobytu małżonków Wincentego i Magdalenę Gutweinów, że 28 listopada 1882 do l. 13.337 wnieśli Chaim i Baila Schorr przeciw nim prośbę o wykreślenie ciężącego na realności pod l 102 M. w Przemyślu pierwotnie na rzecz Jerzego Webera, a następnie na rzecz małżonków Gutweinów prawo dożywotnego użytkowania tej realności i że zapadłą na tę prośbę uchwałę doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Baumfeldowi w Przemyślu.

Przemyśl, 6 grudnia 1882.

L. 6509. (8436 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Winnikach podaje do wiadomości, iż w dniu 1 września 1864 zmarł w Winnikach Józef Wisznicki z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia, sąd nieznając pobytu Michała Wisznickiego do spadku powyższego z ustawy powołanego, wzywa go, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosił się w tym sądzie, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z rodzicami, którzy się zgłosili, iż z kuratorem Teodorem Markiewiczem z Winnik dla niego utworzonym.

C k. sąd powiatowy

Winniki, dnia 2 grudnia 1882.

L. 3561. (8444 1—3)

C. k. sąd powiatowy powołuje do spadku po zmarłej w Głogowie na dniu 11 marca 1880 z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia z dnia 4 stycznia 1880 Pesli Fabian, tejże z miejsca pobytu i życia nieznaną córkę Cirlę zam. Jezower w terminie rocznym od daty niżej wyrażonej z tem dołożeniem, iż wrazie niezgłoszenia się takowej w tymże terminie i niewniesienia deklaracyi spadkowej, rozprawa spadkowa zresztą spadkobierców i z ustanowionym dla niej kuratorem Janklem Grossem przeprowadzona zostanie

C k. sąd powiatowy

Głogów, dnia 13 sierpnia 1881.

L. 2738. (8643 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach zawiadami Kalmana Wollocha, którego miejsce pobytu jest niewiadome, że Samuel Leib Bomse z powodu założenia nowej księgi gruntowej w gminie Mikulińce zgłosił w myśl § 7 lit. a ustawy z 25 lipca 1871 l. 96 Dz. pp. prawo własności do ciała hipotecznego wykazem hipotecznym l 749 objętego, że dla nieobecnego Kalmana Wollocha z tego powodu Chaima Wollocha z Mikuliniec kuratorem ustanowiono i termin do rozprawy w myśl § 8 pomienionej ustawy na dzień 22 lutego 1883 godz. 9 rano wyznaczono

Mikulińce, dnia 15 lipca 1882.

L. 13693 (277 1—3)

Samborski sąd obwodowy ogłasza niniejszem, że na prośbę i w sprawie galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie przeciw Piotrowi Janowi Gołaszewskiemu a właściwie jego oświadczonej spadkobierczyni Ewelinie Ludwice Gołaszewskiej o 2139 zł. $11^1/_2$ ct. 1679 zł. 82 ct. i 21293 zł. w. a. z przyn. wyznacza równocześnie do ułożenia warunków ułatwiających sprzedaż połowy tabularnych dóbr Dzieduszyce, małe w powiecie Żydaczowskim położonych, termin w sądzie tutejszym na dzień 9go lutego 1883, godz. 10tą rano, z dołożeniem, że niestający na terminie wierzyciele hipoteczni uważani będą za przystępujących do większości głosów stawających.

O tem zawiadamia się niewiadomych z życia i miejsca pobytu Annę z Gołaszewskich Hohendorfową, Hersza Lanza, i Salamona Rotha, tudzież tych wszystkich wierzycieli, którymby uchwała nasza powyższy termin ustanawiająca, lub dalsze uchwały tej sprawy dotyczące, wcale lub należycie doręczone być nie mogły, a wreszcie tych, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego do tabuli krajowej weszli, na ręce kuratora dra Budzynowskiego adwokata w Samborze i niniejszym edyktem.

Sambor, 5go grudnia 1883.

L 52885. (293 1—3)

C. k sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 92 zł. 92 zł. i 1346 zł. 78 ct. z przyn odbędzie się dnia 15go lutego 1883, o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya do Emilii z Męcińskich 1go Rodkiewicz, 2go Kislinger, wedle dom 180 pag. 435 n. 18 haer należącej realności pod l. $198^4/_4$ we Lwowie położonej, na którym to terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 7444 zł. 44 ct. sprzedaną zostanie, dalej że jako wadyum kwota 372 zł. 22 ct. złożoną być ma, że akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnego wierzyciela Michała Roszkowicza, tudzież dla wszystkich tych, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 13go czerwca 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Till kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Szwedzicki mianowany został.

Lwów, dnia 30go grudnia 1882.

L. 19821. (250 1—3)

Niewiadomych z życia i miejsca pobytu Elżbietę Pach i Emilę Pach zawiadamia się, że gmina miasta Brodów wniesła przeciw nim de praes 23 grudnia 1882 l. 19821 pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. 634/1158 i 635 w Brodach renty w rocznej kwocie 120 zł. m. k. na ich rzecz ciążącej, wraz z wszelkiemi odnośnemi pozycyami, na który to pozew do ustnej rozprawy termin na 31go stycznia 1883 o 9 godz. przd południem pod rygorem prawa się wyznacza i pozew dla nich do rąk ustanowionego im prokuratora ad actum adw. Dr. Henryka Starzewskiego, z zastępstwem adw. Dr. Maurycego Brauna doręcza

Brody dnia 29 grudnia 1882.

C. k. Sąd powiatowy.

L. 11.869. (8748 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del w Złoczowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Rudolfa i Beatę br. Starnfeldów, że w sprawie egzekucyjnej Maryi Wagner przeciw nim pto 300 zł. w. a zpn. dla nich kuratorem ad actum adw. dra Mijakowskiego z substytucyą adw. dra Wesołowskiego ustanowiono.

Złoczów, dnia 17 listopada 1882.

Upadłości.

L. 101. (245 1 -3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Majera Kannera handlarza towarów łokciowych w Jaśle zamieszkałego a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jako też do nieruchomego majątku, położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 D. P. P. z roku 1869 Nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. c. k sędzia powiatowy w Jaśle, tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. Dr. Bieńczewski w Jaśle

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 19 stycznia 1883 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej, jako wierzyciele, jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były powinni takowe do dnia 1 kwietnia 1883 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych, w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu, w dniu 26 kwietnia 1883, o godzinie 10 przed południem odbyć się mającem, do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w § 65 u k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

W Tarnowi, dnia 5 stycznia 18 3 r.

L. 385. (260 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1869 obowiązuje, znajdujący się majątek Ozyasza Kellema dzierżawcy hotelu i właściciela realności w Przemyślu i mianuje c. k. adjunkta sądu tutejszego pana Lorenza komisarzem konkursowym z poleceniem, ażeby opieczętowanie i spisanie masy konkursowej natychmiast przedsięwziął.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się p. adwokata Dr Tarnawskiego z zastępstwem p adwokata Dr Czajkowskiego i wszystkich wierzycieli wzywa, ażeby na terminie dnia 22 stycznia 1883 o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, tudzież zastępcy, lub wyboru innego zastępcy masy i zarządcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli w obec komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej, wyznacza się termin do 10 marca 1883, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swe, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym, a to tem pewniej zgłosić mają, ileże ich wrazie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną. Na terminie na dzień 3 kwietnia 1883 o 10 godzinie rano niniejszem wyznaczonym wini wierzyciele płynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają wobec komisarza konkursowego wykazać. Na tymże terminie wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Gdy doszło do wiadomości sądu, że Ozyasz Kellem podejrzanym jest o ucieczkę, zarządza się przeciw niemu w myśl § 98 u. konk. uwięzienie. Nakoniec podaje sąd do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej“.

Przemyśl, 10 stycznia 1883.

L. 14412. (275)

Konkurs otworzony do majątku tutejszego krawca Teodora Danesza został zniesiony.

Z c. k sądu obwodowego

Przemyśl, 30 grudnia 1882.

Księgi gruntowe.

L. 38. (279)

Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy Urman przynależnej do c. k. sądu powiatowego w Brzeżanach rozpoczyna komisya hipoteczna 22 stycznia 1883,

Każdy się interesowany ma zatem zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych za stosowne uzna.

Od c. k. komisyi hipotecznej dla Złoczowskiego obwodu sądowego

Złoczów, dnia 12 stycznia 1883.

L 4. (278)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum sądu obwodowego Tarnopolskiego składa arkusze posiadania i inne akta służyć mogące do założenia księgi gruntowej gminy katastralnej Mielnica do powszechnego wglądnienia

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnieść można w sądzie powiatowym Mielnickim do 26 stycznia 1883, w którym to dniu dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Tarnopol, 12 stycznia 1883.

L. 32 (276)

C. k. komisya hipoteczna w Rzeszowie zawiadamia, że dochodzenia celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Nowa wieś dnia 20 stycznia 1883 rozpocznie.

Kazdemu wolno się zgłosić i przytoczyć co dla obrony praw swych za stosowne uzna.

Rzeszów, dnia 10 stycznia 1883.

L. 133. (313)

C. k. sąd powiatowy w Krakowcu o-ogłasza, że wyłożył do powszechnego przeglądu projekt księgi gruntowej dla gminy katastralnej Morańce wyznaczając termin do wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości arkuszów posiadania w formie wykazów hipotecznych na dzień 20 stycznia 1883, na którym strony przed komisarzem hipotecznym stawić się mają.

Krakowiec, dnia 13 stycznia 1883.

Doniesienia prywatne.

L. 1584. (311)

Ogłoszenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że budżet powiatowy na rok 1883 sporządzony w kancelaryi tutejszej rady powiatowej w myśl § 30. ust. o repr. powiatowej do przejrzenia przez opodatkowanych wyłożony został.

Z Wydziału Rady powiatej

Staremiasto, 2 stycznia 1883.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. — Papier z c. k. uprzyw. fabr. papieru Schl…